

183

KURIER Wileński

WTÓREK, 15 PAŹDZIERNIKA 1991 R.
Nr 201 (11687)

Spotkanie w Sziałiai

status międzynarodowy, który nadaje naszemu państwu pełną ochronę. Nie znaczy to jednak, że nie ma zagrożenia. Powinnyśmy dostrzec sprawę ogólnopaństwową, rozstrzygać ją nie jako przedstawicieli poszczególnych partii, a jako obywateli jednego państwa — powiedział gość miasta.

Zadano wiele pytań dotyczących prywatyzacji, zwrotu własności, kompensat, cen.

Przewodniczący delegację Zgromadzenia

Przewodniczący delegacji z komunikował, że trzy państwa zachodnie zaproponowały Litwę na członka stowarzyszonego Zgromadzenia Północnoatlantycznego. Kwestia ta będzie rozstrzygana na konferencji Zgromadzenia Północnoatlantycznego, która się odbędzie w tym miesiącu w Madrycie. Nie ulega wątpliwości, że Litwa uzyska ten status i będzie na jednako-

wym szczeblu z Polską, Czechosłowacją, Węgry i innymi krajami Europy Wschodniej — powiedział J. Petersen.

Delegacja Zgromadzenia Północnoatlantycznego spotkała się z członkami komisji spraw zagranicznych Rady Najwyższej, pracownikami MSZ, MSW, Departamentu Ochrony Kraju, resortów gospodarczych.

Z WIZYTĄ DO FINLANDII

W dniach 14 października do Helsinek udała się delegacja Republiki Litewskiej z przewodniczącym Rady Najwyższej W. Landsbergisem. W jej skład wchodził minister spraw zagranicznych W. Landsbergis, przewodniczący Rady Obywatelskiej i kierownik Wydziału Spraw Obywatelskich i Reprezentacyjnych Rady Najwyższej W. Czapaitis, prze-

wodniczący Komisji Spraw Zagranicznych E. Zingeris, inne osoby oficjalne. Delegacja Republiki Litewskiej weźmie udział w ceremonii podpisania dokumentów procesu helsińskiego. Przewidziane są spotkania W. Landsbergisa z prezydentem Finlandii Mauno Koivisto, innymi osobami oficjalnymi. (ELTA)

SPOTKANIE MFV W BANGKOKU

W dniach 14-15 października odbyło się spotkanie delegacji Banku Litewskiego z delegacją Fundacji Międzynarodowego Funduszu Wzrostu i Banku Litewskiego. W dniach 14-15 października odbyło się spotkanie delegacji Fundacji Międzynarodowego Funduszu Wzrostu i Banku Litewskiego z delegacją Fundacji Międzynarodowego Funduszu Wzrostu i Banku Litewskiego. (ELTA)

Z WIZYTĄ DO POLSKI I PARYŻA

Na odbywającą się 15 października w Paryżu sesję UNESCO, na której Litwa ma być przyjęta na rzeczywistego członka tej organizacji, udała się delegacja pracowników kultury i oświaty z ministrem Dariuszem Kuolysem. Udział w UNESCO otworzy szersze możliwości równoprawnej współpracy kulturalnej z zagranicą. (ELTA)

Pierwszy etap na drodze do odzyskania majątności

Jak wnioskuję z organizowanego ostatnio przez redakcję „K. W.” tak zwanego „gorącego telefonu” w sprawie zwrotu mienia byłym właścicielom lub ich dzieciom, proces ten, szczególnie w rejonie wileńskim, nabiera coraz szerszego rozmachu. Zresztą nie dziwnie, wszak do upływu terminu składania podań zostało już tylko dwa i pół miesiąca. Natomiast do samookreślenia się względem obywatelstwa Litwy, zaledwie dwie dekady. A należy pamiętać, że chcąc zostać posiadaczem jakiegos bądź mienia (z wyjątkiem mieszkania) musimy być obywatelami republiki.

Abym upowszechnić proces przekształcenia własnościowych, dopiłać, by żaden był właściciel lub w razie jego śmierci, współmałżonek czy dzieci nie zostały na uboczu od tego procesu i by po upływie terminu tj. z odejściem bieżącego roku nie żalowali swego gapiostwa lub opanach, zdecydowaliśmy jeszcze raz zapoznać z trybem składania podań.

Tak więc, każdy byłby właściciel pragnący otrzymać dokumenty, potwierdzające prawo na posiadłość ziemską lub jej część powinien się

zwrócić do gminy, na terenie której mieści się ta posiadłość. Przy tym powinien mieć zaświadczenie potwierdzające obywatelstwo Republiki Litewskiej.

W gminnej służbie reformy rolnej wypełnia się podanie na odpowiednim druczku, a także jeżeli posiadamy, przedstawiamy dokument potwierdzający prawo własności do ziemi. Do takowych dokumentów zalicza się: wyciąg z księgi hipotecznej; umowy o przekazaniu mienia, np. kupna-sprzedaży, testament; orzeczenie sądowe; akty nacjonalizacji mienia lub też zaświadczenie wydane przez archiwa państwowe.

Wypełniając druk podania musimy być zdecydowani czy chcemy odzyskać ziemię do gospodarowania, czy też pracować w spółce rolnej wchodząc do niej ze swą ziemią, lub otrzymać kompensatę za nią.

Jeżeli chcemy uprawiać odzyskaną ziemię, korzystając z niej zgodnie z przeznaczeniem, wypełniamy wspólnie z pracownikiem służby podanie — ankietę na specjalnym blankiecie. O ile nie zachował się żaden z wyżej wymienionych dokumentów potwierdzających własność, podanie-ankietę służba prze-

kazuje do archiwu państwowego celem uzyskania zaświadczenia o byłej posiadłości. Przy tym płacimy 50 rubli. Natomiast jeżeli mamy dokument potwierdzający prawo na własność i nie należy go szukać w archiwum płacimy tylko 25 rubli. W wypadku, gdy z archiwum nadchodzi odmowna odpowiedź tj. że nie znaleziono dokumentów potwierdzających własność, trzeba zwrócić się do sądu i przy pomocy świadków dowieść swe prawo na była posiadłość.

Służba gminna po rozpatrzeniu dokumentów i stwierdzeniu prawa na własność wydaje zaświadczenie, w którym wskazuje dane dotyczące byłej posiadłości według stanu na 22 lipca 1940 roku.

Jeżeli powstaną jakieś nieporozumienia z gminną służbą reformy rolnej lub pewne niejasności, rozpatrują je i rozstrzygają zarządy rejonowe. Gdy otrzymamy zaświadczenie zawierające dane o byłej posiadłości ziemskiej, oznacza to, że przebyliśmy pierwszy etap maratonu na prostej do odzyskania swego majątku. Oczekuje nas jednak dalsza droga, ale o tym innym razem.

Danuta WOJTUSIAK

Wymiana depesz

Rząd Republiki Litewskiej otrzymał depeszę, którą podpisał generał-major Armii Sowieckiej N. Juchno. Zawiadamia on, że nie ma możliwości przekazania do gen. Republiki Litewskiej centrum szkoleniowego jednostki wojskowej 7574. Wicepremier Z. Waiszila w związku z tą kwestią przesłał depeszę do ministra spraw wewnętrznych ZRR W. Baranikowa. Przypomina się w niej porozumienie w sprawie przekazywania obiektów o takim charakterze, odnotowuje się, że specjalna komisja MSW ZRR zakończyła już uzgadnianie terminów wycofania wojsk wewnętrznych ZRR, prócz tego wskazuje się, że we wspomnianym centrum przewiduje się szkolenie części rekrutów wojska litewskiego.

Ministrowi W. Baranikowi komunikuje się również, że mimo porozumienia z 7 września

1991 r., nie rozpoczęto jeszcze wycofania z osiedla Snieczko operacyjnej brygady 3700 wojsk wewnętrznych MSW ZRR.

W depeszy wyraża się prośbę, aby minister spraw wewnętrznych ZRR podjął zdecydowane działania do rozwiązania tej kwestii.

Wicepremier Z. Waiszila rozmawiał telefonicznie z wiceministrem spraw wewnętrznych ZRR W. Jarinem i porozumiał się, że w najbliższym czasie kleronowictwo MSW ZRR, przewiduje uzgodniony harmonogram wycofania wojsk wewnętrznych ZRR z Litwy, który będzie można podpisać jako porozumienie między państwowe. W. Jarin poinformował, że kierownictwo MSW ZRR ma pełnomocnictwa prezidenta ZRR dla rozstrzygnięcia tych kwestii.

Biuro prasowe rządu

NARADA W SPRAWIE POLITYKI ZAGRANICZNEJ

WILNO. 14 października w Radzie Najwyższej Republiki Litewskiej odbyła się narada w sprawie polityki zagranicznej. Uczestniczyły w niej przewodniczący Rady Najwyższej W.

Landsbergis. Na nadzieje omówiono poszczególne aspekty między państwowych stosunków Litwy z Gruzją, Białorusią i Ukrainą. (ELTA)

Szpital Pogotowia Ratunkowego

W Wilnie w zielonej dzielnicy Lazdynai wśród sosen wyrósł nowy gmach. Jest to uniwersytecki szpital Pogotowia Ratunkowego, wzniesiony według projektu architekta Z. Landsbergisa. W pierwszym 9-kondygnacyjnym bloku ulokowały się kliniki neuroangiologii, chirurgii ogólnej, traumatologii i ortopedii, anesteziologii i reanimacji wydziału medycyny Uniwersytetu Wileńskiego. Za kilka tygodni zacznie działać również ośrodek urazowy, w którym będzie udzielana pilna pomoc ambulatoryjna.

Całe wewnętrzne wyposażenie szpitala — aparatura medyczna i meble — pochodzi z zagranicy, sprowadzono je z Japonii, Szwajcarii, Węgier, innych krajów.

11 października nastąpił uroczyste otwarcie Wileńskiego Uniwersyteckiego Szpitala Pogotowia Ratunkowego. Poświęcenia szpitala dokonał biskup J. Tu-naitis. (ELTA)

Nieugięci i szczęśliwi

Wiek XIX dobiegał końca. Na terenie obecnego rejonu sołectnicznego, w okolicach Turgiel i Taboryszek niegdyś rozciągały się obszerne posiadłości bogatego majątku pana Koreckiego. Dorastały mu trzy piękne córki.

Będąc człowiekiem zamożnym, dbał nie tylko o dobrobyt materialny, ale i ład duchowy. W 1901 roku postanowił wybudować dla swej rodziny cerkiewkę we wsi Michnowo. Początkowo stałego kapłana świątynia nie posiadała: zapraszano go z Wilna tylko na święta w celu odprawienia nabożeństw — kilka razy do roku.

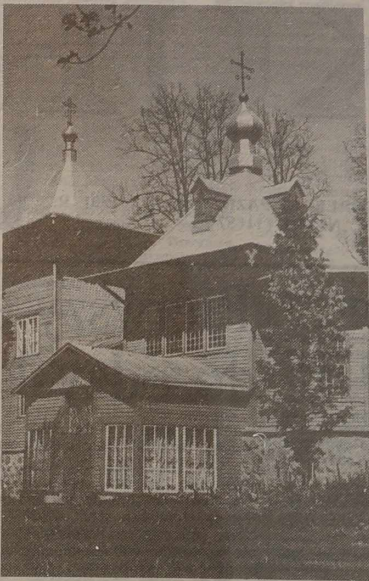
Czas płynął. Rewolucja socjalistyczna zrujnowała wiele skarbów dorobku człowieka z ubiegłych stuleci. Ale dziejowe zawieruchy ominęły majątek i cerkwi prawosławnej w Michnowie nawet wyszły na dobre... W 1921 roku z Petersburga przyjechał tu na stałą służbę kapłan ojciec Pontij Piotrowicz Rupyszew, przedtem pełniący obowiązki kapłana wojskowego na okręcie. Został tu bezład oraz trwoniące bez miary dobra majątku i rozbawione trzy siostry Koreckie. Ujrzał ich bezradnie i rozbawione puste życie, wobec czego zaczął nawracać je do wiary i pracy przez co, jak tłumaczył, osiągnął cel w życiu wyznaczony każdemu przez Boga. Usiłnie prosił, by otworzyły drzwi swego

majątku dla biednych, bezdomnych, pozostawionych na pastwę losu ludzi, których w owych czasach było wielu.

Ostatecznie ojciec Pontij potrafił tak wpłynąć na świeckie damy Koreckie, że zrzucając z siebie rozkoszne szaty, przywdziały proste kaptany i energicznie zabrały się do pracy. Wykonywały wszelkie polecenia kapłana, tworząc ze swego majątku ośrodek prawdziwej wiary prawosławnej, wspólnotę ludzi wierzących.

Po pewnym czasie ściągęno do majątku, zwłaszcza z Białorusi, niemal ubogich, którzy tworzyli wówczas 200-osobową wspólnotę wyznawców prawosławnej wiary, zamieszkały w trzech obok leżących wsiach — Michnowo, Gaj i Krosza.

W latach 50 nie wykazując większego sprzeciwu rozporządzeniem władzy radzieckiej utworzyli oni swój kołchoz „Michnowo”. Jako że nie bali się wspólnej pracy, potrafili równo dzielić owoce. Już wtedy zauważano i pisano w gazetach o wzorowym kołchozie „Michnowo”, nazywając go „Boskim kołchozem”. Niemniej podczas kilku sprawdzeń przez partyjnych pracowników, gdy się okazało, że w gospodarstwie nie ma ani jednego komunisty lub chociażby ateisty rozwiązano

kołchoz, a należące do niego obszary przyłączono do sąsiedniego gospodarstwa.

Właśnie wówczas nastąpiły niezwykle trudne czasy dla wspólnoty prawosławnej. Odebrano jej wiele zabudowań, zrujnowano dobruk mozołnej pracy ludzi wierzących tylko dlatego, że nie wyzreki się swej religii.

Ten okres próby wytrwania pod każdym względem przeciąga się do dziś.

Oto chatynki, w której mieszka obecnie ojciec Konstantin okala ferma trzody chlewniej. Bezdroża. Interweniowano też niemal o zwrot zabudowań, które były własnością wspólnoty. I tylko niedawno władze rejonu raczyły oddać jej część,

która jest w całokształcie zrujnowanym stanie. Zdobyć środków na odnowienie cerkwi i grobowców stało się rzeczą niemożliwą. Zwracano się niegdyś bezpośrednio do Moskwy. Stałtąd wszystkie problemy wspólnoty skierowywano do rozstrzygnięcia w rejonie. Tu zaś nie tylko pomocy, ale nawet odpowiedzi do chwili obecnej nie uzyskano.

O dziejach wyznawców prawosławia, ich trudnościach i kłopotach chętnie opowiadał ojciec Konstantin. Odsłonił też drzwi grobowca, w którym spoczywa od 1939 roku założyciel wspólnoty ojciec Pontij.

Zaskoczona byłam nad-

zwyczajnym tu poziomem spokoju ludzi. W przerwy uwijał się kapłan. Kapłan tłumaczył, że ich nie tylko nie wia, ale też zabrakło ustanna pracownic, chowując się w domu poprzez posty i wstrzymanie się od rozkoszy, przetrzymać się w trudnych warunkach, które trwały prawie codziennie.

Teresa Szymon Rejon sołectniczy

NA ZDJECIACH: rejon Michnowie; do góry: zmarłych członków prawosławnej wspólnoty

Ze świata. Ze świata. Ze świata. Ze świata. Ze świata

O UZNANIU NIEPODLEGŁOŚCI REPUBLIK

BLACKPOOL. Obecnie Wielka Brytania „nie planuje uznania niepodległości jakichkolwiek republik radzieckich”, chociaż jednocześnie zamierza w coraz większym stopniu rozwijać z nimi bezpośrednie więzi. Oświadczył to na spotkaniu z grupą korespondentów zagranicznych minister spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii Douglas Hurd.

W odpowiedzi na pytania korespondenta TASS szef Foreign Office stwierdził: „Ludzie radzieccy zburzyli system, oparty na represjach, który niewątpliwie nie zostanie odtworzony, ale wciąż jeszcze nie stworzył jakiegось wyraźnej struktury nowego systemu. Codziennie staracie się to osiągnąć. Niewątpliwie, wymaga to czasu, wciąż powoduje zamieszanie. Ale nie możemy rozwiązywać tych problemów za was. W coraz większym stopniu będziemy mieli do czynienia z republikami, miastami, takimi jak Petersburg. Ciągłe będziemy myśleli o tym, jak możemy na wam dopomóc. Jesteśmy Bry-

tyczykami, jesteśmy Europejczykami. Obserwujemy to, co dzieje się u was, zarówno z pewnym zaskoczeniem, jak też z podziwem. Moim zdaniem, potrzebujecie określonego czasu — kilku miesięcy, zanim wyjaśni się struktura stosunków między centrum i republikami”.

Mówiąc o sytuacji w Jugosławii, minister podkreślił, że jego zdaniem, zanim nastąpi uznanie niepodległości jakichkolwiek nowych republik Jugosławii, należy uświadomić problem „praw mniejszości w tych republikach” i uwzględnione stanowisko populudniowych republik jugosłowiańskich. Jeżeli ich stanowisko nie zostanie wzięte pod uwagę, to na południu Jugosławii zaistnieje wybuchowa sytuacja, wskazał on.

D. Hurd powtórzył znane stanowisko Londynu względem zbliżającej się sesji Rady Europejskiej w Holandii, gdzie zamierza się podpisać umowy w sprawie utworzenia uni politycznej i warunkowo-finansowej z ram-

mach Wspólnoty Europejskiej. Jak stwierdził on, rząd brytyjski będzie dążył do tego, aby porozumienia te zostały osiągnięte, ale nie jest gotowy, by zgodzić się z propozycjami „federalistycznymi” szeregu swych partnerów. Jak powiedział szef Foreign Office, w perspektywie członkami Wspólnoty Europejskiej będą mogły, niewątpliwie, zostać kraje Europy Wschodniej — chociaż dotychczas nie istnieją odpowiednie warunki do ich pełnoprawnego członkostwa.

Jak podkreślił minister, Wielka Brytania „w stu procentach” popiera wysiłki sekretarza stanu USA Jamesa Bakera w celu zorganizowania zwołania międzynarodowej konferencji w sprawie uregulowania bliskowschodniego. Obecnie istnieje taka możliwość osiągnięcia uregulowania na Bliskim Wschodzie, jakiej nie będzie „jeszcze przez długi czas” jeżeli zaprzępać się teraźniejszą szansę, powiedział D. Hurd. Dodał on, że żywi teraz „więcej optymizmu niż poprzednio” w sprawie perspektywy zwołania tej konferencji.

głego czasu nawet po zgłoszeniu wszystkich pożarów wielu mieszkańców Kuwejt będzie cierpieć na duszność, ataki kaszlu i ciągi bólu głowy. Obecnie nikt jeszcze nie jest w stanie przewidzieć długofalowych skutków tej katastrofy, gdyż ludzkość nie ma takiego doświadczenia.

ROSYJSKI PARLAMENTARYZYSTA O DZIAŁALNOŚCI JELCINA

ABAKAN (Chakaska SRR, Syberia) Borys Jelcyn „częstokroć zmuszony jest wydawać dekrety, które nie korespondują z poszczególnymi ustaleniami ustawy RFSSR” — przyznał zastępca przewodniczącego komitetu wniosków ustawodawczych Rady Najwyższej RFSSR M. Mitukow, oceniając działalność Jelcyna w wywiadzie dla gazety „Sowietskaja Chakaskija”. Jego zdaniem, nie można poprawić tych błędów z powodu braku

ku sądu konstytucyjnego, skłurzących władzy. Władza w zakłóceniu nie przeciwdziała, w przeciwnym razie konstytucyjność, organów konstytucyjnego sądu prawnego Rady sekretarza stanu i dyrektora zzydenta RFSSR. Baza państwa powinna zajmować się, nie zaś polityka. Władza musi stać się domową polityką — stwierdził Mitukow.

NOWA FLAGA UZBEKISTANU

Gazety taszkienckie zamieściły wizerunek nowej flagi państwowej Uzbekistanu.

lamu, błękitny — kolor wody. Pasy o tych kolorach dzielone są od siebie niebieską linią. W górnym lewym umieszczono półksiężyc i gwiazdę.

O PROBLEME KURYLOW

JUŻNOSACHALINSK. „Ogro- ma największą ludność Iturupu, Kunasziru, Szikotanu mocno stoi na stanowisku: ojczyzny się nie sprzedaje” — oświadczył przewodniczący Sachalinskiego Obwodowego Komitetu Wykonawczego Walentin Fiodorow. Jak wiadomo, Japonia zabiega o przekazanie tych trzech wysp, pod swoją jurysdykcję, jak też wyspy Chabomai wchodzących do Grzędy Kurylewskiej.

„Ogro- ma największą ludność Iturupu, Kunasziru, Szikotanu mocno stoi na stanowisku: ojczyzny się nie sprzedaje” — oświadczył przewodniczący Sachalinskiego Obwodowego Komitetu Wykonawczego Walentin Fiodorow. Jak wiadomo, Japonia zabiega o przekazanie tych trzech wysp, pod swoją jurysdykcję, jak też wyspy Chabomai wchodzących do Grzędy Kurylewskiej.

SKUTKI POŻARÓW SZYBOW NAFTOWYCH W KUWEJTCIE

KAIR. Nawet po ugaszeniu wszystkich pożarów na sztybach naftowych Kuwejtu, ich zgubne skutki dla przyrody i człowieka będą trwały jeszcze bardzo długo, oświadczyła kierowniczką przedstawicielstwa ONZ w Ku-

wejcie Margaret Anstey. Jej zdaniem, podpalenie sztybów naftowych Kuwejtu spowodowało największą katastrofę ekologiczną doby obecnej. Jak pisze egipska gazeta „Al-Ward”, M. Anstey uważa, że w ciągu dłu-

Pat. W. M.

202

KONSTYTUCJA 3 MAJA A UNIA POLSKO-LITEWSKA

Historia

...ce prace nad...
...K. N. Sapieha...
...projektom wychodzącym z kancelarii królewskiej...
...nie znalazło to jedynak senatorowie i posłowie...
...Wśród członków...
...K. N. Sapieha...
...rozstrzygnięciu...
...14 senatorów...
...32 posłów z Wielkiego...
...choć nie wiadomo...
...2 maja, na posiedzeniu zgromadzonego...
...projektom ustawy...
...podjęto uchwałę...
...zgodziło się na przyjęcie następnego...
...przebiegu sesji...
...K. N. Sapieha...
...jednak na sesji 3...
...proponowała...
...K. N. Sapieha...
...nie słyszy go po raz pierwszy...
...znajdując w nim...
...którymi się nie go...
...zasadą dziedziczenia...
...Zaproponował...
...ponownie odczytanie i...
...na projekt, którego...
...K. N. Sapieha...
...Ustawę Rządową...
...konfederacji litewskiej ustąpił, pod-

pisując i zaprzysięgając Konstytucję. Miało to niemałe znaczenie dla neutralizowania opozycji. Po uchwaleniu i zaprzysiężeniu Ustawy Rządowej liczba opozycjonistów protestujących przeciw Konstytucji, którzy zgłosili protest do ksiąg sądowych, stopniała do 27. Znamienne, że Litwinów wśród nich nie było. Świadczyłoby to o solidarności reprezentacji parlamentarnej Wielkiego Księstwa, a także o autorytecie, jakim w tym gronie cieszył się K. N. Sapieha.
Zgoda na Ustawę Rządową nie oznaczała jednak zgody na likwidację dualizmu i zastąpienie go przez państwo unitarne. Posłowie i senatorowie litewscy zgodzili się na Konstytucję Majową, by umożliwić dokonanie reformy politycznej. Nie zamierzali oni jednak rezygnować z podmiotowości politycznej i prawnej Wielkiego Księstwa. W tym celu wykorzystali fakt, że Konstytucja 3 Maja unikała — jak wiemy — jednoznacznego określenia w tej materii pozostawiając do regulacji przez ustawy szczegółowe. Otóż reprezentacja litewska wybrała drogę zachowania podmiotowości politycznej Litwy poprzez odpowiednią redakcję ustaw normujących zreformowany ustroj Rzeczypospolitej.
W działaniach tych posłowie litewscy uwzględniali niewątpliwie instrukcje sejmików, które w listopadzie 1790 r. wybierając drugi komplet posłów do Sejmu (stad zwanego też Wielkim, bo obradującym odtąd w podwójnym składzie) wysunęły szereg postulatów pod adresem swoich mandatariuszy. Dotyczyły one najogólniej biorąc: 1° zachowanie Unii

Lubelskiej jako podstawy stosunków wzajemnych, 2° utrzymanie alternatu sejmów, zgodnie z którym od 1673 r. co trzeci sejm odbywał się w Grodnie, więc na terytorium Wielkiego Księstwa i pod łaską marszałka litewskiego (dodajmy, że sejmik wileński chciał widzieć co trzeci sejm w Wilnie jako historycznej stolicy Litwy), 3° utrzymanie odrębnej litewskiej Komisji Skarbowej, a w każdym razie osobnego sądownictwa skarbowego na Litwie, 4° zachowania systemu prawa litewskiego, 5° usunięcie różnych naruszeń praw Wielkiego Księstwa. Wszystko to podkreślało jego polityczną podmiotowość. Zapowiedź obrony praw Wielkiego Księstwa w trakcie dyskusowania i uchwalenia ustaw szczegółowych zawierało już przemówienie K. N. Sapiehy wygłoszone przed złożeniem przysięgi na Konstytucję, w którym powiedział, że „pomyłki w ustawach rządowych samowładztwo narodu łatwo (...) poprawić może”.
W tej sytuacji strona litewska dopilnowała, by — wbrew temu co pisał H. Kołłątaj — w ustawie o sejmie z 12-16 maja 1791 r. utrzymano obowiązujący od 1673 r. alternat sejmowy.
Dalsze rozgrywki polityczne skupiły się wokół organizacji resortów — Komisji Wielkich i kodyfikacji prawa. Punkt wyjścia sprzyjał dążeniom centralizacyjnym. Już przed uchwaleniem Konstytucji istniały powołane już wcześniej dwie wspólne Komisje Wielkiej Wojsk (w 1788 r.) i Edukacji Narodowej (od 1773 r.). Po uchwaleniu Konstytucji przystąpiono do utworzenia dwóch następnych wspólnych Ko-

misji — Policji i Skarbu. Najpierw przy powołaniu Komisji Policji 17 czerwca 1791 r. posłowie litewscy (Siwicki i Korsak) domagali się utworzenia osobnej Komisji litewskiej. Ze jednak byli wśród nich i zwolennicy wspólnej Komisji (Tyszkiewicz), a za wspólną Komisją wypowiedział się w jednej i argumentowanej mowie król, powołano wspólną Komisję Policji (100 głosami przeciwko 11) z zastrzeżeniem wszakże, że 1/3 część komisarzy będzie pochodzić z Wielkiego Księstwa, a gdy sejm będzie obradował w Grodnie, przewodnictwem w Komisji przypadnie przedstawicielowi Litwy. Przyjęto też nazwę: „Komisja Policji Obojga Narodów”.
Kolejna rozgrywka miała miejsce, gdy w końcu czerwca stanęła sprawa powołania Komisji, która miała przygotować projekt Kodeksu Stanisława Augusta — kodyfikacji prawa wspólnej dla całego państwa. Litwini zdążyli obronić — wbrew zupełnie jednoznaczemu zapisowi Ustawy Rządowej, który stanowił: „Nowy kodeks praw cywilnych i kryminalnych przez wyznaczone przez sejm osoby spisane rozkazujemy (art. VIII in fine) — powołanie dwóch odrębnych komisji kodyfikacyjnych. W odpowiedzi na przemówienie H. Kołłątaja 28 czerwca 1791 r., w którym zapropował on, by podstawą wspólnej kodyfikacji uczynić Statut Litewski uwzględniając dorobek współczesnej nauki prawa zachodnioeuropejskiego, K. N. Sapieha zażądał powołania osobnej komisji dla Wielkiego Księstwa i cel ten osiągnął. Powołano dwie komisje, zwane deputacja-

mi, wybrane na sesjach pryncjonalnych, również spośród osób spoza sejmów. Miały one pracować osobno, ale informować się wzajemnie — i o ile możliwe — uzgadniać układ i treści norm. Litwini nie ukrywali, jak to powiedział podkanclerzy litewski Joachim Litawor Chreptowicz, że Litwa będzie się starała o „utrzymanie dawnego swego Statutu, który jest dla niej dogodny”. Jak wiadomo, prace kodyfikacyjne przerwały wydarzenia polityczne następnego roku, trudno więc przewidzieć, jaki byłby ich ostateczny finał.

Główna batalia rozgorzała w połowie września, gdy stanęła sprawa powołania sędziów dla państwa Komisji Skarbowej. Już wcześniej, pod naciskiem posłów litewskich, zachowano nazwę Komisji Wojskowej Obojga Narodów. Podobnie określono nazwę Komisji Skarbowej. Po przegłosowaniu wniosku o powołanie osobnej Komisji litewskiej ustalono, że połowa członków Komisji Skarbowej ma składać się z przedstawicieli Litwy. Przy tej okazji rozszerzono zasadę równej reprezentacji na skład Komisji Wojskowej. Tylko Komisji Policji zajmującej się sprawami miast postawiono w składzie poprzednim: 2/3 komisarzy z Korony, 1/3 z Litwy „jako skutek dobrowolnego zezwolenia Wielkiego Księstwa Litewskiego”, z zastrzeżeniem, że nie miało to stanowić precedensu.

Prof. Julliusz BARDACH
(Cdn.)

WIZYJAKU Z PLANAMI „WIELKIEGO WILNA” PRZYPOMINAJĄ I... PROTESTUJĄ

...publikowana w wileńskim...
...popołudniowe uchwały...
...120 o nowych...
...Wilna z...
...terytoryum rejonu trockiego...
...o granic...
...narodowo-historycznych...
...wizyj...
...tak to, znowu!...
...skazuje, dosyć ostro...
...podezrza...
...Trochack...
...Landwarowa...
...zawierający samorząd...
...deputowanych...
...był...
...Wilna — architekt...
...komisji...
...reakcji...
...i ludności...
...Pomoc...
...i n...
...Najwyższej Republiki...
...sąkre...
...Rady Miejskiej...
...prezidium Trockiego...
...uchwały...
...Rady...
...republiki...
...przypominają...
...w tym...
...zgodnie z obowiazkami...
...administracji...
...dalej jakiegokolwiek...
...granicy...
...przed...
...zgodnie z...
...nie mó-

więc już o uzasadnieniu ekonomicznym i demograficznym takich zamiarów. Jeżeli takie posunięcie jest konieczne, to najpierw należałoby przekonać o jego konieczności chociażby prawowitych przedstawicieli miejscowej ludności. Działając ponad głową władzy terenowej, Wileńska Rada Miejska zawczasu jest przezwadczona, przy tym zupełnie słuszenie, że nie zdoła przekonać rad terenowych. Więc pozostaje próba nadania swej decyzji charakteru „państwowego” w nadziei, że zatwierdzenia autorytetem i pieczęcią Rady Najwyższej nie podlega dyskusji.
Młode władze rejonu trockiego również powinny określić się w swych granicach i czuć się zagwarantowanymi przed ewentualnymi przemianami. Od lat, a może nawet dziesięcioleci w powietrzu zawieszona jest sprawa Grzegorzewa i Landwarowa — czy będą trockie, czy też wileńskie? W wyniku tego nie troszczono się o ich rozwój. I tylko w tym roku rejon trocki zainwestował tu znaczne, jak na swój budżet, sumy do budowy szkoły, domów mieszkalnych i sieci inżynierskich. Więc czy Wilno znajdzie „zbyteczne” miliony, aby pokryć rejonowi te nakłady? Czy miasto zapewni

równowarte inwestycje? Wniosekując ze wszystkiego — nie.

Wreszcie o zamiarze ściślego zblizzenia granic wielkiego miasta do parku narodowo-historycznego. To za jednym zamachem burzy koncepcję parku, w myśl której właśnie tereny wokół Landwarowa i Starych Trok stanowią strefę buforową, zapobiegającą inwazji miasta do pasu ochrony walorów naturalnych i historycznych parku. W myśl koncepcji, parkiem i strefą buforową powinno zarządzać jednolite centrum — więc co zrobić, jeżeli na samej granicy parku ziemia i osiedla znajdują się pod jurysdykcją Wilna? Nie trzeba być mędrcem, aby przewidzieć nieuchronność licznych nieporozumień, zniszczenie nie tylko strefy ochronnej, lecz i samego parku.

— Na wiosnę tego roku proponowaliśmy rządowi republiki, by na podstawie dzisiejszego terytorium rejonu przewidzieć odrodzenie ukształtowanego historycznie powiatu trockiego — mówi przewodniczący Trockiej Rady Rejonowej S. Linkus. — Wielokrotnie oświadczaliśmy się (opierając się na opinii większości ludności) za tym, aby rejon trocki nie został podzielony. Władze Wilna czynią niestudzny krok, naszym zdaniem, niezgodny z interesem. I protestujemy przeciwko takiemu sposobowi prowadzenia spraw. Jerzy SOBLES, kor. „K. W.”

Mozaika wiejska

● Takich gości Nowoswieciańska Szkoła Rolnictwa i Kierowców Samochodowych witała po raz pierwszy. Z Norwegii przybył tu profesor nauk pedagogicznych Kars Aase. Spotkał się on z gronem pedagogicznym, opowiedział, jak w jego kraju przygotowuje się kadry dla wsi. Głównym celem wizyty w uczelni jest nawiązanie stałych kontaktów, współpracy między uczelniami tego typu Norwegii i Litwy. Obydłwie strony osiągnęły całkowne zrozumienie wzajemne. Na przyszłość przewidziano wymienne programy nauczania, pedagogów na stałe, a także uczniów w celu odbywania praktyki.

● Stołówka osiedla Ławaryzki w rejonie wileńskim przyciąga klientów nie tylko smacznymi i urozmaiconymi posiłkami, ale

też wyrobami cukierniczymi. Jeżeli rolnik ma urodziny lub jakiś inny święty rodzinie, to niekiedy musi jechać do miasta po sprawniki. Pracowniczką stołówki Maria Spirydowicz upiekie tort nie gorzszy od miejscowego cukiernika. Roboty ma pełne ręce, gdyż stale są zamówienia od miejscowej ludności.

● We wsi Gerkoniał (rejon ignaliński) mieszka rodzina Jona Ribokasa, rolnika z dziada pradziada. Jako jeden z pierwszych w rejonie postanowił zająć się farmerstewem. Wyciągnął tego swoich dzieci — synów Gediminas i Wytautasa. Wiele pomaga ona Wiktorina, która ma pod swą pieczą 20 krow, dużą liczbę świń. Męczączy zaś gromadzą pasze, uprawiają pola. Podczas tej jesieni rolnik podsumuje pierwsze wyniki farmerstwa.

N. NIEMANOW, kor. „Kuriera Wileńskiego”

MIGAWKI WILEŃSKIE.

Fot. W. Charłn

Tamten dzień, 18 września tysiąc dziewięćset trzydziestego dziewiątego roku w Wilnie, przetrwał we mnie do dzisiaj z najdrobniejszymi szczegółami i już chyba nigdy mnie nie opuści.

Pamiętam mleczne mgły nad Wilnią i okrągłą kulę amarantowego słońca. Miałam na sobie granatowy, szkolny mundur z białym kołnierzem a la Słowacki.

Od kilkunastu dni w Polsce toczyła się wojna, ale u nas w Wilnie życie toczyło się prawie normalnie. Szkoły czynne, sklepy otwarte, na ulicach spokój, tylko ulicą Kalwaryjską szli żołnierze, a głośniki uliczne informowały: Uwaga, uwaga, nadchodzi...

Właśnie wracałam ze szkoły i przechodziłam koło domu Górewiczowej...

— Dzień dobry pani Górewiczowa — ukloniłam się grzecznie.

— Dzień dobry, ale z ciebie pannica wyrosła — odpowiedziała i pyzate policzki rozpyłyły się w uśmiechu na boki. — Prosim zachodzić do nas, wielka radość nastąpiła dla ludzi — zwróciła się do mnie otwierając bramkę do ogródka.

— Co to za radość? — spytałam zaciekawiona.

— Jak to, w szkole nic nie powiedzieli? — zdziwiła się. — Toż to Hitler się powiesił. Wojna skończona. Twój ojciec i inni do domu powrócą. Znowu będziemy żyć po bożemu — i zaciągając pod brodę końce chustki dodała:

— Twoja mama poleciała do sklepu Srułowej nakupić łakoci. Ojca jak należy trzeba przywitać. Tymczasem prosim na pieczone kartofli.

Między grzędami porośniętymi buraczanymi liśćmi i wciąż zielonymi pałkami pietruszki dymito ognisko. Dookoła siedzieli w kucki dzieci z kosookami Ziunka na czele, chuchając przrzucały z ręki do ręki gorące kartofle. Pieczony kartofel — czarna, brudna skorupa, a pod nią niepowtarzalny smak pieczeni z dodatkiem zapachu ogniska. Pozzdrościłam dzieciom rozgryzanych ogniskiem twarzy, siedzenia w kucki. No cóż, miałam szesnaście lat i chodziłam do gimnazjum. Wychając zapach pieczonego kartofla, który na liściu łopucha podał mi Ziunka, zwróciłam się do stojącej obok Górewiczowej:

— Proszę pani, czy to możliwe z Hitlerem?

Wtedy ząta płoła odezwał się kobiecy głos:

— Nie po próżni ludzie mówią. Cała noc puchacz w Tuskułafskim Lasku o swoje dopominał się. Powiesił się gadzina, powiesił. Jednego antychrysta mniej na świecie. Wojna skończona. A Tosia lepiej nie pytać, a iść do miasta i obaczyć co tam. Tylko patrzeć, jak pociemnieje, a panience nie przystoi po ciemku szwendać się.

Wiadomo, to była Proksozowa, jak zawsze wścibska i przemądzała.

Spojrzałam w kierunku śródmieścia. Białe Trzy Krzyże obejmowała czerwienią zachodu, obok brawozwa baszta Giedymina. W kościele św. Piotra i Pawła rozbiły się dzwony. Ogarniała mnie radość.

Wtedy kosooki Ziunka

podbiegł do mnie, objął moje granatowe z niebieską tarczą ramię i podskakując z nogi na nogę zaśpiewał:

— Ja kawaler, ty panienka, pójdziem z tobą za podręką.

Dzieci wybuchły śmiechem, ja splonęłam rumieńcem.

Szarpanełam rękawem i z oburzonej głębi wykrztusiłam:

— Żulik!

Kosooki Ziunka pocierając o siebie popokane do krwi stopy, łapiąc ustami gorące okrucy kartofla, kontynuował:

— Tosia, Tosia, moja Tosia, ja gościniec ci przyniosę...

Tego było za wiele. Zapominając o gimnazjalnej godności, porwałam jeden z suszących się na płocie soseneczników i zamierzylam sie nim w Ziunke.

Wtedy ziemia pod moimi stopami poruszyła się i zaczęłam się osuwać w dół. Wśród trzasku, kurzu, poruszenia dzieci i krzyku Górewiczowej:

— Matko Ostrobramska, zabilisi się!

Wpadliśmy z Ziunką do zamaskowanego przeciwlotniczego schronu, który Górewiczowa zgodnie z zaleceniem władz wykopała w swoim ogródku i zamaskowała ziemią i nacią kartofli.

Zakurzona, skompromitowana, biegłam po ulicy Trebackiej do jej domu, aby tam ukryć hańbę.

Koło latarni z okrągłym kloszem czekał Jaga.

— Pójdźmy na Jerek? — spytał i po chwili dodał:

— Co ci się przydarzyło?

— Co ciebie to obchodzi? — wyładowałam złość — na żaden Jerek nie pójdę.

A jednak poszłam. Tego wieczoru nie było wojennego zaciemnienia światła. Jasne koła ulicznych latarni kołysały się nad głowami, w pośpiechu zrywano białe paski z okiennych szyb. Na Jerku, inaczej wileńskim deptaku, radośnie szumiął uliczny tłum. Uśmiechnięte twarze podniesionym głosem ogłaszały: Koniec wojny!

Kościelne dzwony były, jak na resurekcję. W cukierni „Jugosławia” znowu białe fraki i srebrne instrumenty. Orkiestra grała:

— Si, si, to włóczęgi serenade, si, si, rzuć mi za nią chociaż grosz...

Znowu można było wypić lampkę wina w „Winiarni pod okrętem”, a przez okna Zielonego i Czerwonego Sztrała wpadały w tłum jasne pasma światła.

Spacerowaliśmy z Zygą tam i z powrotem, nucąc grane melodie. Od strony parku Cielętnik wiatr przynosił zapach jesiennych liści. Cieszyłam się, że ojciec powróci z wojny.

Właśnie przechodziliśmy koło kina „Lux”, kiedy od

strony skweru Orzeszkowej, jak cięcie szabli uderzył w święteczny nastrój wrześniowego wieczoru krzyk. Coś musiało się wydarzyć koło domu braci Jabłkowskich, Wszyscy spieszyli w tamtym kierunku, a potem jeszcze szybciej uciekali. Kobiecy głos, uderzający w uszy tłumem krzyczał przeraźliwie:

— Bolszewicy! Bolszewicy! Na zawsze rozproszył się spacerowy krok deptaku, biegliśmy z rozwianym włosiem, z przestraszonymi oczami. Milki dzwony, orkiestra przestała grać.

Pobiegłam w stronę Kasyna Garnizonowego, zapominając o Zydze.

— Bolszewicy, bolszewicy — powtarzano. Słowo bolszewicy unosiło się nad głowami, spadało na jezdnie, zaciskało gardła, tumało tu pot stóp.

Minełam sklep braci Jabłkowskich, biegłam w ulicę Jagiellońską i omal nie wpałam na coś poleźnego, które trzeszcząc, łomocąc, wyrwywając brukowe kamienie sunęło w moim kierunku.

KAWALEK CHLEBA

To był radziecki czołg z dużą czerwoną gwiazdą na przedzie.

Ktoś pociągnął za rękę:

— Uciekaj, zaraz będą strzelać.

Pobiegłam ile sił ulicą Wileńską w stronę Zielonego Mostu. Zaciśnięte gardło tamowało oddech, rozpięty płaszcz stawał opór. Byłam przerażona.

Na Zielonym Moście było pusto. Flu... flu... przelatywały nad głową kule. Czasem któraś trafiała w zielony łuk mostu, ploszyła moje kroki dudniące po drewnianym chodniku. Biegłam coraz szybciej:

— Byle dotrzeć do głównej bramy pierwszego pułku. Postawić na nogi warty, obudzić resztki śpiącego wojska i bić się o wolność. Żołnierze obronią nas — powtarzałam prawie głośno. — Nie oddamy Wilna.

Zbliżyłam się do Górki Pana Jezusa. Między koronami drzew jaśniała gipsowa postać Chrystusa, niosącego krzyż.

Naprzeciw, na placu porośniętym trawą, koło tajemniczego domu, w którym nikt nie mieszkał, a w którym o zachodzie słońca resztki okiennych szyb stawały się czerwone, jak krew zamordowanych w tym miejscu powstańców, zobaczyłam dwóch polskich żołnierzy. Pośpiesznie przebiegali się w cywilne łachy, głowę podawała im kobieta z tórą omaną kraciastą chustą. Obok na murawie leżały dwa karabiny. Podniosłam jeden z nich i wycierzyłam w przebiegającego się żołnierza.

— Dezertery! Dezertery! — krzyczałam zrozpaczona.

Żołnierze nie reagowali, szybko odwijali z tydek owijaczki. Kobieta wyrwała ka-

rabin z mojej ręki i pchnęła mnie w brzuch kolbą, aż zatoczyłam się.

— Idź spać gówniarno — powiedziała. — Jak doróżniesz, to zrozumiesz, że dla matki najważniejszy jest żywy syn.

Głowa chciała pęknąć od nadmiaru myśli:

— Co teraz będzie, gdzie jest ojciec, kto obroni miasto, przeciw wojsko poszło bić się z Niemcami. Co robić? Co robić?

Ciągle biegłam ulicą Kalwaryjską, dopiero teraz zdałam sobie sprawę, jak jest długa. Minełam kamienicę, gdzie mieszkał Łucek z czarnym wąsikiem. Pot zalewał mi oczy, zawiązana na szyi apaszka dusiła, jak sznur

wana klisną wieszoną butelką tokiem wieszoną termie ulotkonego kłki pomidury, spłone nowane grzyby. Odswieżająca kawał na ojca.

Ojciec jednak szedł. Taką mamę, siejąc wiarandzie i kroków zbliżając się do naszej rzeczywistości.

Już nigdy pozostaną na wierzchołku mamę, nie wierzchołku go obrus na wlosy stole. Włosy mamy nie były intensywnej koloru.

Nie spałam od kiedy je serce nabrawała rozpaczą. Na Antoniakolicy kościółka św. Pawła słychać było cje, wysokie pióropusze opływały się ponad ciemny strażdy. O czasu do czasu strażdy. W szarym trudem rozróżniał tołkolskich wozów. Mieszali się z drzazg nieczyście siły wierz rzeke.

Zmiałam, z ręką kaly mi zęby. Włosy mojej płaszcz, nasz futrzany kołnierz na ulicę. Jakiś przedtem nie widziałam — szaro smutna. Dłocki takie małe, wawskie. Stary, odwrócił plotów i wroźlewał się z kolonem i ziemi. Trzeźwym i febrze. Ciąpło we mczucie. Beseńszu nie do kogoś, kto ten spowodował.

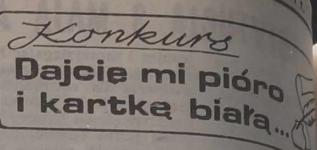
Na ulicach było pusto. Od czasu do czasu mignęła otulona w chustkę kobieta piewierka. Drukarka sterczała kawalek. W mocowanym czwartym teraierale. Na Kalendarz Rynku za szarym jatek stał czołg i gwiazda. Na czołgu żołnierz, drobny, szary, na głowie miał czerwoną gwiazdę. Czymi na uszy klamki. dłońach miał mały ciemnego chleba.

— My wam wolno, nieśli — mówił — już was więcej będzie kany. Nie bezkarnie. W Zwiastu kim chleba dla was wystarczy.

Odlałam kawalek.

— Bierzcie, jedzcie darmo — jakby wyciągał rękę w kawalkiem chleba w milczących ludzi.

Teodozja PŁASKO

209

Ustawa Republiki Litewskiej o statusie przedstawicielstw dyplomatycznych Republiki Litewskiej za granicą

Najwyższa Republiki Litewskiej... powołanie i normy... Organizacji... Wiedenskiej z 18 kwietnia 1961 r. o stosunkach dyplomatycznych...

1) reprezentować Republikę Litewską w państwie, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne i utrzymywać oficjalne stosunki z tym państwem;
2) bronić interesów Republiki Litewskiej oraz jej obywateli w państwie, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne;
3) prowadzić rokowania z rządem państwa, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne;
4) otrzymywać legalnymi sposobami, zdobywać i przekazywać rządowi Republiki Litewskiej informacje o życiu politycznym, gospodarczym oraz wydarzeniach w państwie, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne;
5) przyczyniać się do rozwijania przyjacielskich stosunków Republiki Litewskiej z państwem, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne oraz rozwijać współpracę gospodarczą, kulturalną i naukową.

stwa, do którego zostają skierowani.
Charge d'affaires Republiki Litewskiej mianowani są na mocy pisma ministra spraw zagranicznych z uwzględnieniem wniosków Komisji Spraw Zagranicznych Rady Najwyższej.
Inni członkowie personelu dyplomatycznego mianowani są pismem ministra spraw zagranicznych.
Ambasadorom i posłom Republiki Litewskiej, udającym się do państwa, do którego zostali skierowani, włącza się listy uwierzytelniające, podpisane przez przewodniczącego Rady Najwyższej Republiki Litewskiej oraz kontrasygnowane przez ministra spraw zagranicznych Republiki Litewskiej, które po przybyciu włącza się szefowi państwa przyjmującego.
Charge d'affaires ad interim Republiki Litewskiej, udającym się do wyznaczonego państwa włącza się list ministra spraw zagranicznych Republiki Litewskiej, który po przybyciu włącza się ministrowi spraw zagranicznych przyjmującego państwa.

Republiki Litewskiej ministrowi spraw zagranicznych państwa, do którego zostali skierowani.
Artykuł 5
Misja przedstawiciela dyplomatycznego Republiki Litewskiej kończy się:
1) po odwołaniu go w ustalonym przez rząd trybie;
2) po dymisji przedstawiciela dyplomatycznego;
3) po śmierci przedstawiciela dyplomatycznego;
4) w przypadku, gdy państwo, do którego przedstawiciel dyplomatyczny został skierowany, ogłasza, że jest on persona non grata.
Artykuł 6
Przedstawicielem dyplomatycznym Republiki Litewskiej w państwie obcym może być jedynie obywatel Republiki Litewskiej. Członkowie personelu administracyjnego, technicznego i obsługującego mogą być obywatelami państwa, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne. O ich przyjęciu do pracy i zwolnieniu z niej należy informować Ministerstwo Spraw Zagranicznych państwa, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne.
Artykuł 7
Szefem kierownictwa przedstawicielstwa dyplomatycznego Republiki Litewskiej, liczbą personelu przedstawicieli w państwie obcym ustalana jest na mocy dwustronnych porozumień Republiki Litewskiej.
Artykuł 8
Przedstawiciel dyplomatyczny Republiki Litewskiej w tym samym czasie może być akredytowany w kilku obcych państwach z zgodą tych państw.
Przedstawiciel dyplomatyczny Republiki Litewskiej jednocześnie może być mianowany przedstawicielem Republiki Litewskiej w dowolnej organizacji międzynarodowej w trybie przewidzianym w artykule 3 tej ustawy.

Artykuł 9
Kierownicy i dyplomaci przedstawicielstw dyplomatycznych Republiki Litewskiej z myślą o korzyści własnej nie mogą zajmować się w obcym państwie działalnością zawodową czy komercyjną.
Artykuł 10
Kierownicy przedstawicielstw dyplomatycznych Republiki Litewskiej, dyplomaci oraz członkowie ich rodzin, członkowie personelu administracyjnego, technicznego i członkowie ich rodzin oraz członkowie personelu obsługującego w obcym państwie, o ile nie są oni obywatelami państwa, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne, korzystają z przywilejów i immunitetów przewidzianych w Konwencji Wiedenskiej z 18 kwietnia 1961 r. o stosunkach dyplomatycznych, o ile nie innego nie przewidują dwustronne umowy Republiki Litewskiej.
Rząd Republiki Litewskiej w ustalonym trybie może odmówić immunitetu państwa wobec jurysdykcji, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne.
Artykuł 11
Finansowanie przedstawicielstw dyplomatycznych Republiki Litewskiej w obcych państwach, wyposazanie w lokale oraz rozstrzygnięcie innych kwestii przewidziane są w umowach Republiki Litewskiej z państwem, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne.
Artykuł 12
W przypadkach, gdy międzynarodowa umowa Republiki Litewskiej ustala inne niż niniejsza ustawa przepisy, stosuje się normy międzynarodowej umowy.

Artykuł 1
Przedstawicielstwo dyplomatyczne Republiki Litewskiej za granicą jest w ciągłym ciągu — w tym samym państwie obcym jest stale w pełnej jedności Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Litewskiej do utrzymania oficjalnych stosunków między państwami, reprezentowania Republiki Litewskiej, obrony praw i interesów jej oraz jej obywateli.
Artykuł 2
Przedstawicielstwo dyplomatyczne Republiki Litewskiej opiera się na traktacie Wiedenskiej z 18 kwietnia 1961 r. o założeniach stosunków dyplomatycznych, umowach Republiki Litewskiej oraz ustawach państwa Litewskiej.

Artykuł 3
Kierownicy przedstawicielstw dyplomatycznych Republiki Litewskiej (ambasadorzy, posłowie) za pisemną aprobatą Komisji Spraw Zagranicznych Rady Najwyższej na wniosek ministra spraw zagranicznych mianowani są Dekretem Prezydium Rady Najwyższej, gdy w trybie ustalonym przez rząd Republiki Litewskiej otrzymane jest przyzwolenie (agrement) obcego państwa, do którego zostali skierowani.

Artykuł 4
Ambasadorowie i posłowie Republiki Litewskiej do pełnienia swych funkcji przystępują po:
1) wręczeniu listów uwierzytelniających szefowi państwa, do którego zostali skierowani;
2) wręczeniu zawiadomienia o przybyciu oraz odpisu listów uwierzytelniających ministrowi spraw zagranicznych państwa, do którego zostali skierowani.
Charge d'affaires Republiki Litewskiej funkcje swe zaczynają pełnić od chwili wręczenia listu ministra spraw zagranicznych

Artykuł 6
Przedstawicielem dyplomatycznym Republiki Litewskiej w państwie obcym może być jedynie obywatel Republiki Litewskiej. Członkowie personelu administracyjnego, technicznego i obsługującego mogą być obywatelami państwa, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne. O ich przyjęciu do pracy i zwolnieniu z niej należy informować Ministerstwo Spraw Zagranicznych państwa, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne.
Artykuł 7
Szefem kierownictwa przedstawicielstwa dyplomatycznego Republiki Litewskiej, liczbą personelu przedstawicieli w państwie obcym ustalana jest na mocy dwustronnych porozumień Republiki Litewskiej.
Artykuł 8
Przedstawiciel dyplomatyczny Republiki Litewskiej w tym samym czasie może być akredytowany w kilku obcych państwach z zgodą tych państw.
Przedstawiciel dyplomatyczny Republiki Litewskiej jednocześnie może być mianowany przedstawicielem Republiki Litewskiej w dowolnej organizacji międzynarodowej w trybie przewidzianym w artykule 3 tej ustawy.

Artykuł 9
Kierownicy i dyplomaci przedstawicielstw dyplomatycznych Republiki Litewskiej z myślą o korzyści własnej nie mogą zajmować się w obcym państwie działalnością zawodową czy komercyjną.
Artykuł 10
Kierownicy przedstawicielstw dyplomatycznych Republiki Litewskiej, dyplomaci oraz członkowie ich rodzin, członkowie personelu administracyjnego, technicznego i członkowie ich rodzin oraz członkowie personelu obsługującego w obcym państwie, o ile nie są oni obywatelami państwa, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne, korzystają z przywilejów i immunitetów przewidzianych w Konwencji Wiedenskiej z 18 kwietnia 1961 r. o stosunkach dyplomatycznych, o ile nie innego nie przewidują dwustronne umowy Republiki Litewskiej.
Rząd Republiki Litewskiej w ustalonym trybie może odmówić immunitetu państwa wobec jurysdykcji, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne.
Artykuł 11
Finansowanie przedstawicielstw dyplomatycznych Republiki Litewskiej w obcych państwach, wyposazanie w lokale oraz rozstrzygnięcie innych kwestii przewidziane są w umowach Republiki Litewskiej z państwem, w którym się znajduje przedstawicielstwo dyplomatyczne.
Artykuł 12
W przypadkach, gdy międzynarodowa umowa Republiki Litewskiej ustala inne niż niniejsza ustawa przepisy, stosuje się normy międzynarodowej umowy.

Przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej
W. LANDSBERGIS
Wilno, 3 października 1991 r.

Ustawa Republiki Litewskiej o statusie przedstawicielstw dyplomatycznych Republiki Litewskiej w Republice Litewskiej

Najwyższa Republiki Litewskiej... powołanie i normy... Organizacji... Wiedenskiej z 18 kwietnia 1961 r. o stosunkach dyplomatycznych...

spraw zagranicznych państwa obcego, reprezentującą to państwo obce, broniącą praw jego obywateli na Litwie utrzymującą oficjalne stosunki między państwami.
Artykuł 2
Przedstawicielstwo dyplomatyczne i personelowi do realizowania ich funkcji w Republice Litewskiej przyznawane są przywileje i immunitety przewidziane w Konwencji Wiedenskiej z 18 kwietnia 1961 r. w sprawie stosunków dyplomatycznych.
Artykuł 3
Osoby którym nadaje się przewidziane w artykule 2 niniejszej ustawy przywileje i immunitety, powinny szanować Konstytucję i Ustawy Republiki Litewskiej.
Artykuł 4
Kierownicy przedstawicielstw dyplomatycznych, ambasadoro-

wie i nuncjusze, posłowie i internuncjusze po uzyskaniu agrementu ministra spraw zagranicznych Republiki Litewskiej, akredytowani są przy przewodniczącym Rady Najwyższej Republiki Litewskiej, a charge d'affaires państw obcych — przy ministrze spraw zagranicznych Republiki Litewskiej.
Szefem kierowników przedstawicielstw dyplomatycznych liczbą personelu przedstawicieli w Republice Litewskiej ustala się w dwustronnej umowie.
Artykuł 5
Kierownik oraz dyplomaci przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa obcego w dążeniu do wyciągnięcia korzyści osobistych, w Republice Litewskiej nie mogą uprawiać działalności zawodowej i handlowej.
Artykuł 6
Ambasadorowie i nuncjusze, posłowie i internuncjusze za-

czynają pełnić swe obowiązki od wręczenia przewodniczącemu Rady Najwyższej Republiki Litewskiej listów uwierzytelniających.
Charges d'affaires zaczynają pełnić swe funkcje od wręczenia pisma ministra spraw zagranicznych państwa obcego ministrowi spraw zagranicznych Republiki Litewskiej.
Artykuł 7
Przedstawiciel dyplomatyczny państwa obcego za zgodą rządu Republiki Litewskiej może być jednocześnie akredytowany również w innych państwach obcych.
Artykuł 8
Przedstawicielem dyplomatycznym państwa obcego w Republice Litewskiej może być obywatel Republiki Litewskiej lub trzeciego państwa za zgodą rządu Republiki Litewskiej.
Artykuł 9
Kierownicy, dyplomaci przedstawicielstwa dyplomatycznego oraz członkowie ich rodzin podlegają nietykalności osobistej i korzystają z prywatnej rezydencji. Rząd Republiki Litewskiej podejmuje wszelkie niezbędne środki dla zapewnienia ich bezpieczeństwa.
Dyplomaci, jeżeli nie są obywatelami Republiki Litewskiej

mają przywilej niepodlegania jurysdykcji karnej, cywilnej i administracyjnej Republiki Litewskiej.
Dyplomaci korzystają z przywileju niepodlegania jurysdykcji cywilnej, z wyjątkiem przypadków, gdy wstępują w cywilne stosunki prawne jako osoby prywatne.
Pracownicy personelu administracyjnego i technicznego oraz członkowie ich rodzin, jeżeli nie są obywatelami Republiki Litewskiej, dwustronnie korzystają z przywilejów i immunitetów z wyjątkiem przypadków, gdy immunitet wobec odpowiedzialności cywilnej i administracyjnej jest stosowany względem działań, dokonanych w trakcie pełnienia obowiązków służbowych.
Członkowie personelu obsługującego, jeżeli nie są obywatelami Republiki Litewskiej, jak też dyplomaci, którzy są obywatelami Republiki Litewskiej, korzystają z immunitetu tylko wobec działań, dokonanych podczas pełnienia obowiązków służbowych, jeżeli nie ma innego porozumienia.
Artykuł 10
Dyplomaci i członkowie personelu administracyjnego oraz technicznego, jeżeli nie są obywatelami Republiki Litewskiej, zwalniani są od wszystkich ogólnych państwowych i lokalnych
(Dokończenie na str. 6)

Głupcami nie zadają się

„Głupcami Litew” — pod takim tytułem wydawnictwa „Głupcy Litew” w artykule tym... w której pracował... w której wyzwa-

no go w trybie pilnym do Moskwy. Tryb był tak pilny, że musiano kupić nawet bilet za dolary, czego zwykle nie praktykuje się. Z biletem tym W. Sakalauskas przybył na lotnisko w Moskwie, gdzie go spotkali przedstawiciele władz KGB. Odstawiono go do podmoskiewskiej rezydencji tej instytucji. 13 stycznia W. Sakalauskas zatelefonował do córki w Wilnie i dowiedział się o krwawych wydarzeniach.

Wkrótce w rezydencji pojawili się W. Kriuczkow, O. Szenin, I. Masliukow. Zaproponowali oni W. Sakalauskasowi przyłączyć się do tzw. „komitetu obrony narodowej” i nawet stanąć na czele ośrodka tego komitetu w Wilnie, w razie wprowadzenia na Litwę rządów prezydenckich. Eks-premier powiedział, że chciałby zapoznać się z sytuacją osobistą i w tym samym dniu samolot odwiózł go do Wilna, gdzie przebywał kilka dni.
Po przybyciu do Wilna W. Sakalauskas przekonał się, że

zwiększtwo puczu pociągnęło by za sobą niechybnie wojnę domową, z licznymi ofiarami. Z tymi myślami zapoznał on M. Burokiewicza, z którym spotkał się i którego starał się przekonać. Po powrocie do Moskwy samolotem wojskowym, W. Sakalauskas spotkał się powtórnie z wyżej wymienionymi osobistościami KGB i W. Dogużiewem. Rozmowa była grzeczna, ale stanowcza. W. Sakalauskas odmówił wzięcia udziału w komitecie obrony narodowej. Po-

zwolono mu wrócić do Mozambiku.
22 stycznia dziennikarka „Lietuvos rytas” R. Grinewiciute spotkała W. Sakalauskasa w kawiarni hotelu przedstawicielstwa republiki w Moskwie i spytała, czy proponowano mu przyłączyć się do komitetu obrony narodowej. W. Sakalauskas odmówił udzielenia wywiadu, ale powiedział, że „z głupcami nie zadają się”.
Z. B.

O statusie przedstawicielstw dyplomatycznych państw zagranicznych w Republice Litewskiej

(Dokończenie ze str. 5)

podatków oraz opłat Republiki Litewskiej z wyjątkiem:

- 1) podatków pośrednich;
- 2) podatku od właściciela nieruchomości, jeżeli nieruchomości nie służy celom reprezentowania w imieniu akredytowanego państwa;
- 3) podatków związanych z dziedzinami majątku;
- 4) opłat za działalność handlową;
- 5) opłat za usługi.

Członkowie personelu obsługującego, jeżeli nie są obywatelami Republiki Litewskiej, są zwalniani z podatków i opłat, pobieranych od poborów otrzymywanych w pracy.

Artykuł 11

Pomieszczenia przedstawicielstwa dyplomatycznego, znajdujące się w nich mienie i jego środki transportowe są netykalne.

Przedstawiciele władz Republiki Litewskiej mogą do nich wejść tylko za zgodą kierownika przedstawicielstwa dyplomatycz-

nego. Archiwa i dokumenty przedstawicielstwa dyplomatycznego są netykalne niezależnie od miejsca, w którym się znajdują.

Artykuł 12

Pomieszczenia przedstawicielstw dyplomatycznych są dwustronnie zwalniane od wszystkich państwowych i lokalnych podatków oraz opłat, z wyjątkiem opłat za usługi pobierane w trybie ustalonym przez rząd Republiki Litewskiej.

Artykuł 13

Przedstawicielstwo dyplomatyczne państwa obcego może w myśl obowiązujących w Republice Litewskiej ustaw i przepisów przywieźć przedmioty, przeznaczone do oficjalnego użytku, a dyplomaci — przedmioty przeznaczone do użytku przez nich i członków ich rodzin. Za te przedmioty nie pobiera się cła.

Bagaż osobisty dyptomatów nie podlega sprawdzeniu, jeżeli nie ma poważnych podstaw do przypuszczenia, że zawiera przedmioty, które ustawy i prze-

писы obowiązujące w Republice Litewskiej zabraniają wywozić czy wwozić albo ich wywoz i wwoz regulują przepisy specjalne.

Bagaż można sprawdzać wyłącznie w obecności dyplomaty lub jego pełnomocnego przedstawiciela.

Artykuł 14

Przedstawicielstwom dyplomatycznym państw obcych rząd Republiki Litewskiej zapewnia w ustalonym trybie prawo komunikowania się bez przeszkód ze swym rządem, przedstawicielstwami dyplomatycznymi i konsularnymi swego kraju w państwach trzecich zwyczajnymi środkami łączności, zaszyfrowanymi depeszami, pocztą dyplomatyczną i poprzez kurierów.

Przedstawicielewa dyplomatyczne z urzędami Republiki Litewskiej mogą skomunikować

Przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej

W. LANDSBERGIS

Wilno, 3 października 1991 r.

się poprzez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Litewskiej w trybie ustalonym przez rząd Republiki Litewskiej, z wyjątkiem instytucji transportu, łączności, zdrowia i policji.

Począ dyplomatyczna, przewidziana w trybie ustalonym przez rząd Republiki Litewskiej, nie może być otwierana i zastrzyżowana.

Przedstawicielstwo dyplomatyczne po uzyskaniu zgody rządu Republiki Litewskiej, może zainstalować i posługiwać się nadajnikami radiowymi.

Artykuł 15

Przedstawicielstwa dyplomatyczne państw obcych w trybie ustalonym przez ustawodawstwo Republiki Litewskiej są zaopatrzone w niezbędne pomieszczenia do ich działalności oficjalnej i na prywatne rezydencje personelu.

Artykuł 16

W tych przypadkach, gdy międzynarodowa umowa Republiki Litewskiej ustala inne normy niż niniejsza ustawa, stosowane są normy umowy międzynarodowej.

KATARINA
W SIAŁU
ATOMOWYM
W CZAJANIE

11 października 20 minut...
w przynajmniej...
słowni atomowej...
stał zgodzić...
czył około...
dachu młotem...
go się zalała...

Doradca kierownik...
Republiki Litewskiej...
energii...
słowni...
na remon...
miał całkowite...
samolotów...
nik łączący...
gat z systemem...
nym. Pragnąc...
gle działać w...
kownym, w jej...
cznej powstają...
zapaliły się...
napiecia. System...
i ochrony...
działały normalnie...
substancji...
do atmosfery...

Komunikat TASS...
pierwszy z...
wni Czarnobylu...
w stałym...
szeniu...
nowej w...
badania...

KONKURS...
„GDZIE TO JEST...”

Leć wybitne...
ników, pojawiają...
bach nowi bohater...
czyła się pewna...
szym życiu.

Ten Lenin...
nie „ostani...
pomnikowej...
— jeszcze...
— Prosimy...
JEST i zale...
pod nr 61-15-16...
nie się gazety.

Nazwiska...
odpowiedzi...
pnym numerze.

Być może...
cze w mieście...
obiekt...
dziec. Sztog...
myc.

W rządzie Republiki Litewskiej

W rozporządzeniu nr 407 rządu Republiki Litewskiej z 9 października 1991 r. postanawia się:

Częściowo zmieniając uchwałę nr 400 rządu Republiki Litewskiej z 4 października 1991 r. „O cenach skupu w 1991 r. planu buinaków cukrowych oraz słomy lnianej i tyka lnianego”:

Wykreślić w punkcie jeden słowa: „od 5 października 1991 r.”.

Uzupełnić uchwałę następującym punktem 5:

„5. Państwowe przedsiębiorstwa i fabryki przetworstwa lnu mają ułokładnik przeliczone ceny produkcji z uwzględnieniem podrozdziału słomy lnianej i tyka lnianego planu 1991 r.”.

W uchwale nr 405 rządu Republiki Litewskiej z 8 października 1991 r. postanawia się:

Ustalić, że od 1991 r.:

1. Obywatele, mający troje o raz więcej dzieci i mniej niż 7 m² powierzchni mieszkalnej na jednego członka rodziny, mogą wstąpić do spółdzielni mieszkaniowych według miejsca zamieszkania niezależnie od daty wciągnięcia ich do ewidencji.

2. W przypadkach, gdy w przedsiębiorstwach państwowych, państwowych przedsiębiorstwach akcyjnych, instytucjach państwowych i organizacjach brak osób, które w ustalonym trybie mają prawo wstąpienia do spółdzielni mieszkaniowych (zakładanych) przy tych przedsiębiorstwach, instytucjach i organizacjach, zezwala się na przyjmowanie do nich pracowników, u których na każdego członka rodziny przypada powyżej 5 m² powierzchni mieszkalnej pod warunkiem, jeżeli zarówno oni, jak i członkowie ich rodziny zgadzają się na zwolnienie posiadanej powierzchni mieszkalnej.

Rozporządzenie nr 711p z 7 października 1991 r. głosi: w celu zachęcenia do krowidawstwa oraz oddawania plazmy wydać krowidawcom przy wynagrodzeniu za krew i plazmę również talony ogolne na nabycie towarów (w stosunku 1 rubel: 1 ta. lon).

Rozporządzenie nr 710p rządu z 7 października 1991 r. głosi: częściowo zmieniając wykaz przedsiębiorstw przemysłowych o specjalnym przeznaczeniu, zatwierdzony przez uchwałę nr 75 rządu Republiki Litewskiej z 22 lutego 1991 r. „O statusie przedsiębiorstw państwowych specjalnego przeznaczenia oraz wykazie tych przedsiębiorstw w rozdziale „Ministerstwo Łączności” wpisać następujący podrozdział: „Państwowy ośrodek międzyna-

rodowych rozliczeń w sferze łączności”.

Rząd Republiki Litewskiej w uchwale nr 406 z 8 października 1991 r. postanawia:

1. Zobowiązać zarządy rejonowe oraz Litewski Związek Spółdzielczości Spożywców zakupić od gospodarstw i ludności według cen umownych 20 tys. ton ziemniaków dla państwowych przedsiębiorstw miejskich handlu owocami i warzywami.

2. Litewski Związek Spółdzielczości Spożywców wespół z Ministerstwem Handlu w ciągu 3 dni ma ustalić dla rejonowych związków spółdzielczości spożywców oraz rejonowych spółdzielni spożywców zadania skupu ziemniaków, dostarczanych dla miejskich państwowych przedsiębiorstw handlu owocami i warzywami.

3. Ministerstwo Rolnictwa i Litewski Związek Spółdzielczości Spożywców mają zapewnić skup odpowiedniej ilości ziemniaków dla przetworstwa przemysłowego.

Rozporządzenie nr 715p rządu Republiki Litewskiej z 9 października 1991 r. głosi:

1. Wcielając w życie ustawę Republiki Litewskiej „O zmianie ustawy o rządzie Republiki Litewskiej” utworzyć następującą komisję likwidacyjną Ministerstwa Handlu: Cz. Balsys, (przewodniczący), W. Aleskaitis, W. Gricius, J. Gudaitis, J. Iwanaukskaite, A. Newas, R. Ramoszka, P. Rasimawiczius, S. Szpiuszinskiene, Z. Zalenskiene.

2. Zlecić powyższej komisji likwidacyjnej do 1 listopada 1991 r. dokonać inwentaryzacji mienia Ministerstwa Handlu i przedstawić rządowi Republiki Litewskiej wnioski co do dalszego jego wykorzystania lub sprzedaży, a także zatwierdzić sprawy dotyczące zwolnienia pracowników w trybie ustalonym przez ustawę Republiki Litewskiej o zatrudnieniu mieszkańców.

3. W związku z tym, że Ministerstwo Handlu i Zasobów Materiałowych przejmując poszczególne funkcje byłego Ministerstwa Handlu zlecić Ministerstwu Handlu i Zasobów Materiałowych opracowanie i do 30 grudnia 1991 r. przedstawienie rządowi Republiki Litewskiej projektu ustaleń ministerstwa.

10 października br. rząd Republiki Litewskiej wydał rozporządzenie nr 721p, na mocy którego wcielając w życie ustawę Republiki Litewskiej „O zmianie ustawy o rządzie Republiki Litewskiej” utworzył komisję likwidacyjną Ministerstwa Łączności (przewodniczący Kostas Birulis).

Komisji zlecono do 4 listopada br. dokonać inwentaryzacji mienia Ministerstwa Łączności i przedstawić rządowi propozycję co do dalszego jego wykorzystania, a także zatwierdzić sprawy zwolnienia pracowników zgodnie z trybem przewidzianym w ustawie o zatrudnieniu mieszkańców Republiki Litewskiej.

W okresie likwidacji do 4 listopada br. Ministerstwo Łączności będzie pełnić swe funkcje.

Na mocy uchwały nr 410 z 10 października 1991 r. rząd Republiki Litewskiej postanawia:

1. Ustalić od października 1991 r. następujące ceny w systemie Ministerstwa Energetyki:

- 1.1. Gazu ziemnego dla wszystkich użytkowników — 72 rb. za 1000 m³;
- 1.2. Energii elektrycznej dla wszystkich użytkowników — przeciętna taryfa 6,6 kop. za 1 kWh;
- 1.3. Energii cieplej:
 - Dla mieszkańców — 12 rubli za gal;
 - Dla przedsiębiorstw i organizacji — przeciętna taryfa — 51,9 rubli za gal.

2. Ustalić od 10 października 1991 r. cenę gazu skroplonego dla wszystkich użytkowników — 560 rubli za tonę.

3. Zlecić Ministerstwu Energetyki:

- 3.1. Ustalić ceny (taryfy) nie wykraczając poza przeciętne ceny (taryfy) zatwierdzone niniejszą uchwałą oraz tryb stosowania tych cen (taryf);
- 3.2. Opracować do 21 października 1991 r. i przedstawić władzom Republiki Litewskiej program podstawowych środków oszczędzania energii.

4. Uznać za nieważne:

- 4.1. Podpunkt „C” punktu 1 oraz pierwszy akapit podpunktu „D” uchwały nr 382 rządu Republiki Litewskiej „O cenach w systemie energetycznym republiki” z 19 grudnia 1990 r. (Dziennik Ustaw, 1991, nr 1—16);
- 4.2. Punkt 1.1. oraz pierwszy akapit punktu 1.2. uchwały nr 92 rządu Republiki Litewskiej „O taryfach energii cieplej w systemie energetycznym republiki” z 19 marca 1991 r. (Dziennik Ustaw, 1991, nr 9—260).

Uchwałą nr 403 rządu Republiki Litewskiej z 7 października 1991 roku, uwzględniając to, że cierpiącym na cukrzycę osobom ubezpieczonym przez Państwowe Ubezpieczenie Socjalne przewidziano kompensatę dodatkowych wydatków w wysokości 20 proc. minimalnego poziomu utrzymania, ustala się, że osobom chorym na cukrzycę i nie uprawnionym do otrzymywania ze środków państwowych ubezpieczeń socjalnych wypłat kompensacyjnych, od 1 września 1991 r. co miesiąc wypłaca się zasiłek kompensacyjny ze środków

budgetów samorządowych w wysokości 15 proc. minimalnego poziomu utrzymania.

W uchwale polecono Ministerstwo Zdrowia, aby po uzgodnieniu z Zarządzeniem Państwowych Ubezpieczeń Socjalnych, ustalić tryb identyfikacji takich osób i wypłacania należnych im zasiłków przez wydziały opieki społecznej samorządów albo po porozumieniu się z samorządami w placówkach Państwowych Ubezpieczeń Społecznych.

W celu lepszego zaopatrzenia mieszkańców Litwy w wartościowe i nieszkodliwe dla zdrowia artykuły spożywcze i wprowadzenia wspólnego systemu kontroli jakości artykułów spożywczych produkowanych na Litwie oraz importowanych i eksportowanych uchwałą nr 404 rządu Republiki Litewskiej z 7 października 1991 r. zaaprobowano wniosek Ministerstwa Zdrowia, aby od 1 grudnia 1991 roku powołać Republikańskie Centrum Żywnienia przy Ministerstwie Zdrowia. W uchwale zaleca się Ministerstwu Zdrowia, aby zatwierdziło przepisy Republikańskiego Centrum Żywnienia i po uzgodnieniu z zainteresowanymi służbami państwowymi do dnia 1 stycznia 1992 r. ustaliło tryb badania i kontroli jakości surowców i artykułów żywnościowych produkowanych na Litwie oraz importowanych i eksportowanych oraz opracowało projekt ustawy Republiki Litewskiej o żywności.

W uchwale zobowiązano Zarząd Miasta Wilna i Ministerstwo Zdrowia, aby do 1 stycznia 1992 r. przydzieliły odpowiednie pomieszczenia dla Republikańskiego Centrum Żywnienia.

Ustalono w uchwale, że Republikańskie Centrum Żywnienia jest utrzymywane ze środków wyasygnowanych dla Ministerstwa Zdrowia.

W celu rozwijania prywatnej działalności farmaceutycznej i uwzględniając to, że w ustawie Republiki Litewskiej o działalności farmaceutycznej ustalono, iż ceny leków i materiałów lekowych regulują organy rządowe, rząd Republiki Litewskiej w swej uchwale nr 402 z 7 października postanowił zezwolić państwowym i państwotworzącym przedsiębiorstwom na sprzedaż według zawartych w mocach prywatnym aptekom leków i materiałów lekowych. Apteki prywatne rozliczają się za dostarczone leki i materiały lekowe według cen hurtowych, stosując maksymalne narzutę stwierdzoną przez Ministerstwo Zdrowia.

W uchwale ustala się, że mieszkańcom towaru te sprzedaje się po cenach detalicznych zatwierdzonych przez Ministerstwo Zdrowia.

dw

Więści z Polski

...byli Litwy i Polski rwa-
...do rządów i społec-
...królestwa i możliwości wzoro-
...traktowanie oraz traktowanie
...narodowych na Lit-
...Polsce zgodnie z nor-
...demokratyzac-
...wspólna odeszła za-
...Litwy i Pol-
...w prasie

liczba małodzieńskich rodzin, roz-
wodów. ***

O kilkaset kilometrów skróco-
na zostanie droga podróży
państw bałtyckich, lecącym za
Atlantyk. Z reguły osiągnięto
już porozumienie, że stoleczne
lotnisko Polski - Okęcie posłuży
za miejsce transzytu dla udaja-
cych się do USA i Kanady.
Podróżnych z Litwy, Łotwy i Es-
tonii obsługiwać będą załogi
Polskich Linii Lotniczych „Lot”.
W najbliższych dniach przedsta-
wiciele tej organizacji wyruszą
do Wilna, Rygi i Tallinna w
celu omówienia pozostałych
szczebli.

„Lot” przewozić też będzie
pasażerów do Warszawy współ-
czesnymi „Boeingami-767”.

Z usług moskiewskich lotnisk
chce też m.in. zrezygnować
Ukraina. ***

Spółeczeństwem Polski wstrzą-
snieta wiadomość, że w Rzeszo-
wie wykryto prywatną wytwór-
nię pornograficzną, która do
swych filmów korzystała z us-
ług 10-12-letnich dzieci.

Mieszkańcy tego miasta An-
dreej H. i Jerzy W. przemocą
lub obiecując pieniądze zmusili
około 20 nastolatków do udziału
w homoseksualnych i innych
pornograficznych scenach. Filmy
krecono w prywatnych mieszka-
niach i hotelu „Victoria” w
Warszawie. Wideokasety przesy-
lano pocztą do Niemiec, Holan-
dii i Wielkiej Brytanii. W śledz-
twie uczestniczy Interpol, gdyż
wykorzystywanie dzieci do por-
nografii zabronione jest na ca-
łym świecie. ***

Od 11 października cudzoziem-
cy udający się na Litwę, mogą
uzyskać wizy w Litewskim Biu-
rze Informacyjnym w Warsza-
wie. Charge d'affaires ad inter-
im Republik Litewskiej Dariusz
Juniewiczus wydaje je osobom,
mającym zaproszenia prywatne
lub służbowe.

Wrócą chłopcy jak należy...

Już wracają... Spotkaliśmy
tych sympatycznych chłopaków
w mieście z naszym fotorepor-
tem W. Charinem. Przejaciele
nie widzieli się akurat półtora
roku. W jednym dniu zostali
powołani do wojska radzieckie-
go i prawie w jednym dniu
wrócili do rodzinnych stron. Nie
mobilizowani na rozkaz Prezy-
denta ZSRR M. Gorbaczowa. Tak
jest zapisane w dokumentach
wojskowych. Niełatwa była słu-
żba tych chłopaków. Chociaż
służyli w różnych jednostkach,
jednakowo zwiedzili „gorące
miejsca” byłego ZSRR: narazili
swe życie na Kaukazie, w Azji
Środkowej itd. Teraz już wszy-
stko się skończyło...

Słown, wojskowy zyciorys
Józefa Markowskiego (od lewej)
i Jerzego Wiszniewskiego, jak
też i cywilny jest identyczny:
obaj poberali naukę w placi-
skiej szkole, zdobyli zawód kie-
rowcy w Bukijskiej Szkole Rolni-
czaj. Podjęli pracę w stolecz-
nych przedsiębiorstwach trans-
portowych.

— Za okres naszej nieobecno-
ści tak wiele się zmieniło w
Litwie — mówią obaj. — A co
z nami będzie teraz? Nie wie-
my co począć! Czy czasem nie
powołają nas do szeregów Służ-
by Ochrony Kraju, aby dosłużyć
pozostały okres? Czy szukać
pracy? A o nią teraz w Wilnie
też niełatwo...

wię się Józef i Jerzy, podobnie
jak i tysiące innych chłopców
zdemobilizowanych z wojsk ra-
dzieckich. Sądymy, iż znajdują
oni właściwe miejsce w naszym
społeczeństwie. Choć im z ca-
łego serca życzymy. Odradzają-
cej się Litwie są potrzebne ich
reces...

Zygmunt WIRPŠA

Mieszanka firmowa

○ Niedawno w Wileńskim
Domu Nauczyciela dokonano ot-
warcia Rosyjskiego Uniwersytetu
Otwartego. Pierwsza tego typu
placówka powstała w latach
szesćdziesiątych w Anglii. Dyrek-
torem nowej placówki została
N. Makiejewa, rektorem — B.
Bim-Bad.

System nauczania w nowym
uniwersytecie odpowiada wzorom
zachodnim, dlatego dyplomy
uczelnia będą respektowane tam.
Podpisano już umowy z uniwer-
sytetami w USA, Izraelu, krajach
Północy, dokąd będą skierowy-
wani słuchacze na staż. 120 tys.
osób wyraziło chęć studiowania
w nowej uczelni.

○ Rada Ministrów Rosji po-
dejmie wkrótce specjalną uch-
wałę o wprowadzeniu kontroli
celnej na granicach z republikami
bałtyckimi. Skończy się wo-
jaże po tanie towary. Prowadzi
się pertraktacje z Ukrainą o
niewprowadzaniu kontroli celnej
na granicach obu państw.

○ Siedzące miejsca w wago-
nie pociągu relacji Wilno—So-
kółka kosztuje u tzw. „kaska-
derów”, którzy wzięli przez och-
n i zajmują miejsca — 100 rb.

○ Na ulicy Sziltniamu w
Wilnie oddano do użytku nowe
pogotowie. Budowę rozpoczęto w
1985 r. i kosztowała ona 21 mln
rb. Jest tu 410 łóżek, pomiesz-

czenia pomocnicze. Główny le-
karz — Leonardas Streikus. W
instytucji będą kliniki neuro-
chirurgii, chirurgii, traumatologii
i ortopedii, anestezjologii i
reanimacji. Lekarzy dobierano
drogą konkursu. Nie wszyscy
oni są wilanianami.

○ Zgodnie z uchwałą rządu z
dn. 7 października kurczycy,
którzy nie pobierają wypłat z
ubezpieczeń społecznych, będą
otrzymywali kompensaty w wy-
sokości 15 proc. minimalnych
poborów istniejących w republi-
ce. A jak wiadomo, ostatnio us-
taloną wysokość minimalnych
poborów — 350 rb. Środki na
te cele będzie się czerpało z
budżetów samorządów.

B. Z.

numerata - 92

Kurier Wileński - nową gazetą

Gazety z serca płynące

...wano baalo jest aktu-
...i tej racji, że „K. W.”
...nacza różnorodnie do-
...rządu i parlamen-
...wobec w obecnych cza-
...powinął wszyscy znać,
...nie orienlować się w
...procesach i
...w nich uczestniczyć;
...najbardziej szkodli-
...korespondencje na
...ważne tematy, w
...dotyczy problemów
...Polaków, sto-
...niwsko-polskich.

go wypełnić, wyciąć i wpla-
cić należy za prenumeratę.
W ten sposób nie będziecie
musieli poszukiwać kwitu i
płacić zań na pocztę.

Przypominamy, że na Lit-
wie koszty prenumeraty wy-
noszą:

- miesięczna — 2 rb.
 - kwartalna — 6 rb.
 - półroczna — 12 rb.
 - roczna — 24 rb.
- Odpowiednio za dostawę
płacić się: w mieście — mie-
sięcznie: 1,08 rb., kwartalnie:
3,35 rb., za półrocze: 6,50 rb.,
rocznie: 13 rb.; na wsi —
2,16, 6,50, 13, 26 rb.

Indeks „K. W.” w katalogu
republikańskim — 67218.
Dla Czytelników w innych
republikach „K. W.” jest wy-
siłany opłacaną zwykłą ban-
derolą pocztową. W związku
z tym koszty prenumeraty
wynoszą:

- 8,78 rb. — miesięcznie
 - 26,35 rb. — kwartalnie
 - 52,70 rb. — za półrocze
 - 105,40 rb. — rocznie.
- Indeks „K. W.” w katalogu
związkowym — 67218—01.
Prenumeratę przyjmują
wszystkie urzędy pocztowe i
oddziały „Lietuws Spauda”
na terenie republik w ciągu
całego roku.
Prenumerata trwa do 1 gru-
dnia br.

...zamięszcza-
...wypełnia się
...„Ku-
...Wileńskiego”. Należy

TSRS ryšių ministerija „Sąjunginė spauda” laikraščio žurnalas F. SP-1

ABONEMENTAS 67218 (leidinio indeksas)

"KURIER WILEŃSKI" (leidinio pavadinimas)

1992 metų mėnesiams:											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Kur (pašto indeksas) (adresas)

Kam (pavardė, inicialai)

PRISTATYMO KORTELE

PV vieta rejeistas laikraščio žurnalas 67218 (leidinio indeksas)

"KURIER WILEŃSKI" (leidinio pavadinimas)

Kaina	prenumeratos peradresavimo	rub. kp.	Komplektų skaičius								
1992 metų mėnesiams:											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Kur (pašto indeksas) (adresas)

galvės kodas galvės pavadinimas namas butas

Kam (prenumeratoriaus pavardė ir inicialai)

Ankieta Przyjaciół

Prosimy listownie powiadomić redakcję o oso-
bach, które nie mają materialnych możliwości
zaprenumerowania naszego dziennika.
Należy podać:
1. Imię, nazwisko, dokładny adres

2. Umotywić, dlaczego dana osoba nie jest
w stanie zająć prenumeraty „K. W.” (wielo-
dzietna rodzina, inwalida, rencista i in.)

Czekamy na listy-proponycje pod adresem:
2024 WILNO, UL. SIBOČZ 5, REDAKCJA „KU-
RIERA WILEŃSKIEGO”.

WYSTAWA FOTOGRAFICZNA W HOLANDII

11 października w zamku Hunsbruck w Holandii została otwarta wystawa fotokroniki ELTA. Ekspozycja się 120 fotografii, na których uwieczniono drogę Litwy do niepodległości, tragicznie i radośnie wydarzyła od roku 1987 do dni obecnych. Otwarcia wystawy dokonał wiceminister kultury i oświaty Litwy Korneliusz Platelis.

Odbyły się tu również koncerty bawiących w Holandii śpiewaczki Giedre Kaukaitė i pianistów — Grażyny Landsbergiene oraz Petrasa Geniuszasa.

(ELTA)

SKLEP W WIELKICH LIŃGONIACH BĘDZIE...

Mieszkańcy wsi podwileńskiej Wielkie Lińgienie przysłali do redakcji list, w którym pisali, że w ich wsi jest mnóstwo emerytów i jeden jedyny sklep spożywczy. Sklep ten zamknięto i podobno na zawsze. Emeryci nie będą mieli gdzie kupić nawet chleba. Podpisało ów list 15 osób.

Teki apel zmusił nas do natychmiastowej interwencji. Zatelefonowaliśmy do Czarnoborskiej Spółdzielczości i zapytaliśmy kierowniczkę S. Baranową jak właściwie przedstawia się sprawa ze sklepem. Powiedziała, że nikt nie ma zamiaru zamknąć go. Przeprowadzono w nim jedynie rewizję, wykryto duże manko, w związku z czym sklep chwilowo zamknięto. Wkrótce zostanie otwarty i nową kierowniczką będzie Helena Milewska.

Cieszymy się razem z mieszkańcami Wielkich Lińgion i życzymy im wszelkiej pomyślności.

Barbara ZNAJDZIĘWSKA

Ekran

LIETUWA — „Dwoje na kanapie” (Francja) o 12, 14, 16, 18, 20.

HELLOS — I sala — „Góral” (USA) o 11, 13, 15, 17, 19, 21. II sala — „Nie cofać się, nie poddawać” (USA) o 10, 30, 12, 30, 14, 30, 16, 30, 18, 30, 20, 30.

PERGALE — „Milane Rosso” (USA) o 11, 13, 15, 17, 19, 21.

WILNIUS — „Metodyczny zabójca” (USA), „Kronika Litwy” nr 14 o 11, 13, 15, 17, 19, 21.

WINCIS — „Zabójca Szakala” (ZSRR) o 10, 30, 21. „Dynozaury XX” (2 serie, ZSRR) o 12, 30, 16, 18, 30.

LAZDYNAI — „Metodyczny zabójca” (USA) o 12, 14, 18, 20. „Młode lata królowej” (Austria) o 16.

Telewizja

WTOREK, 15 PAŹDZIERNIKA

WILNO

7.15 — Lekcja angielskiego. 7.45 — Dzień dobry. 8.10 — Nasz elementarz. 8.15 — Studio sportowe. 8.50 — 01... 02... 03... 9.20 — U Danute. 10.15 — Okno: wiadomości ze świata. 10.30, 16.30 — Lekcja angielskiego. 17.00 — Program CNN. 18.00 — Wiadomości. 18.10 — Przegląd krajowy. 18.50 — Wiadomości wieczorne (ros.). 19.00 — Studio polskie. 19.10 — Ratujmy dzieci. 19.45 — Katolickie słowo. 20.00 — Dobranocka. 20.25 — Reklama. 20.30 — Panorama. 21.00 — Prywatyzacja. 21.30 — Komentarz rządowy. 21.45 — Koncert. 22.20 — Państwo i obywatel. 22.55 — Kurier gospodarczy. 23.15 — Wiadomości wieczorne. 23.30 — Postscriptum. 23.40 — Lekcja angielskiego.

WARSZAWA

11.00 — „Wielka miłość Balzaka” — serial TP. 12.50 — Wiadomości. 13.00—17.00 — Telewizja edukacyjna. 17.05 — Studio 7 proponuje. 17.15 — Dla dzieci:

TAIKA — I sala — „Komanos” (USA) o 15, 19, 21. „Przygody przychodzącej niani” (USA) o 17, 19, 20.X — „Odwaga czarodziejka, latająca na swym łódku” (USA) o 11, 13.

VIDEOSALON — „Patron” (USA—Honkong) o 13.30, 15.50. „Młodzi mściciele-2” o 18.10. „Noc Harlema” (USA) o 20, 30.

PLANETA — I sala — „Boom” (Francja) o 10.50, 14.50, 18.50. „Boom-II” (Francja) o 13, 17, 21. II sala — „Starcie” (USA) o 11, 13, 16, 20, 30. „Basen” (Francja—Włochy) o 13, 40, 18.10.

AIDAS — „Szaleńcy na stadionie” (Francja) o 16, 19, 35. „Samotna” (Francja) o 17, 45, 21, 20.

DRAUGYSTA — „Wampirzyce” — Beverly Hills” (USA) o 15.10, 19.40, 21.10. „Tancerz, disco” (2 serie, Indie) o 12, 30, 17.

„Tik-tak”. 18.05 — Język angielski dla dzieci. 18.15 — Telexpress. 18.35 — Raport o stanie kultury. 19.05 — Piłkarska kadra czechka. 19.15 — W Sejmie i Senacie. 19.35 — „Królik Bugs przedstawia” — serial animowany prod. USA. 19.55 — Wywiad tygodnia. 20.15 — Dobranoc. 20.30 — Wiadomości. 21.05 — „Czas szałowców” — film fab. prod. czeskosłowackiej. 22.55 — „ABC ekonomii”. 23.00 — Studio wyborcze. 23.55 — Wiadomości wieczorne. 0.15 — Przesłanie Herberta: „Potęga zamku”. 0.20 — Serwis BBC.

MOSKWA I

6.30 — Poranek. 9.05 — Godzina dla dzieci z lekcją francuskiego. 10.05 — Telewizja Polska. Film fab. „Zakręt”. 11.25 — Film dok. 12.00 — TSN. 12.10 — Wiadomości gieldowe. 12.25 — Przedstawienie cyrkowe. 14.15 — Telemiast. 15.00 — TSN. 15.15 — Film fab. „Anna Pawłowa”. Odc. 2. — „Nie umierający labędy”. 16.10 — Kreskówka. 16.25 — Teledisko konkurs „Głosy Rosji”. 16.40 — Razem z mistrzami. 16.55 — Dziecięcy klub muzyczny. 17.55 — Przegląd ekologiczny. 18.10 — W święcie pasji. 18.25 — Notes. 18.30 — TSN. 18.50 — Reklama. 18.45 — Dialogi polityczne. 19.30 — Chwi-

AUSZRA — „Tańcz, tańcz” (2 serie, Indie) o 10, 30, 13.10, 16, 18, 40, 21.20.

TEWYNE — Videosala — „Lekkie kosa” o 12. „Król Nowego Jorku” o 14. „Nowicjusz” o 16. „Zwiąż mnie” (dla dorosłych) o 18.30. „Mężczyźni i kobiety — historia uwiedzenia” (dla dorosłych) o 20.30.

VIDEOSALA — Ozo 4, tel. 77-09-87) 15—16, 18—20.X. „Czerwony skorpion” o 18.30. „Rzopalone niebo” o 20.30. „Rocys-5”. 18, 19.X o 16.30. 20.X o 14.30, 16.30.

PALAC KULTURY I SPORTU MSW (ul. Sporto 21) 13.X — „Metodyczny zabójca” (USA) o 17.14—18.X — I Międzynarodowy symposium filmów dokumentalnych: godz. 10—14, 16—20, 0.20 — „Mściciele” (USA) o 17.

le poezji. 19.35 — Telewizja Polska. Film fab. „Zakręt”. 21.00 — Program inform. 21.40 — Telewizja Polska. Film fab. „Dekalog-11”. 22.40 — Wiadomości gieldowe. 22.55 — Film dok. „Kronika rodzinna starych znajomych”. 0.45 — Rozmowy z biskupem W. Rodziąnką. 1.10 — Telewizja Polska. Film fab. „Zakręt”. 2.30 — Film dok.

MOSKWA II

8.00 — Wiadomości. 8.20 — Gimnastyka poranna. 8.35, 9.05 — Język francuski. 9.35 — Klucz do światowego rynku. 10.05 — Program muzyczny. 10.50 — Kreskówka. 11.00 — Program artystyczny - publicystyczny. 13.00 — Reklama, informacja, ogłoszenia. 13.05 — Film fab. „Miał ojciec trzech synów”. Odc. 1, 14, 10 — Film dok. 14.40 — Lermontowskie miejsca na Kaukazie. 15.20 — Gimnastyka rytmiczna. 17.00 — Teleteko. 17.30 — Film dok. 18.10 — TV abonament muzyczny. 19.00 — W parlamencie Rosji. 19.15 — Daleki Wschód. 20.00 — Wiadomości. 20.20 — Dobranoc. 20.30 — Przechwytanie okularny. Sankt - Petersburg. 20.50 — Film dok. 21.20 — Czar rosyjskiego romansu. 21.55 — Bez retuszu. 22.55 — Reklama. 23.00 — Wiadomości. 23.20 — Występy gościnne teatru. Na spektaklu E. Nekroszusa „Nos” w Teatrze Młodzieżowym Litwy.

SRODA, 16 PAŹDZIERNIKA

WILNO

7.15 — Lekcja angielskiego. 7.45 — Dzień dobry. 8.10 — Ojczyzna. W rodzinie starych wilińian — lekarzy Czobotów. 9.10 — Język litewski. 9.40 — Kurier gospodarczy. 10.00 — Okno: Wiadomości ze świata. 10.30, 16.30 — Lekcja angielskiego. 17.00 — Program CNN. 18.00 — Wiadomości. 18.10 — Przegląd krajowy. 18.50 — Wiadomości wieczorne (ros.). 19.00 — Studio

Kalendarium

- Wtorek (15.X) jest 288 dniem 1991 r. Do końca roku 77 dni.
- Znakiem Zodiaku — Waga.
- Imieniny: Aurelii, Jadwigi, Teresy.
- Wschód słońca — 6.47, zachód — 17.22. Długość dnia 10 godz. 35 min.

Pogoda

Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje na 15 października zachmurzenie zmienne, bez opadów. Wiatr południowo-zachodni, umiarkowany. Temperatura 13—15 stopni.

W ciągu następných dwóch dni krótkotrwałe opady. Temperatura w nocy 5—10, w dzień 10—15 stopni.

PATIKRINKITE ABONEMENTO UZPILDYMA

Ant abonemento turi būti kasos aparato atspaudas. Informant prenumeratą (peradresavimą) be kasos aparato, ant abonemento turi būti ryšių skyriaus kalendorinis žymeklis. Tokiu atveju abonementas prenumeratoriui išduodamas su kvitu apie prenumeratos (peradresavimo) apmokejinimą.

Informant prenumeratą laikraščiu ar žurnalui, o taip pat ir peradresuojant leidinį, abonementą su pristatymo korele prenumeratoriui užpildo rašalu, įskaitomai, be sutrumpinimų, sutinkamai su sąlygomis, išdėstytomis „Sąjūginis spaudos“ kataloguose.

M. Sumausko sp. 1989-300. Tir. 2.000.000

KURIER Wileński

Dziennik społeczno-polityczny Rady Najwyższej i Rządu Republiki Litewskiej. Ukazuje się od 1 lipca 1953 r.

Nasz adres: 2024, Wilno, ul. Subocz 5.
 Indeks 67218
 Zam. 335.
 Cena 30 kop.
 Nr rejestracji — 322.
 Drukarnia przedsięwzięcia „Spauda”

Redaktor **Zbigniew BALCEWICZ**

TELEFONY:
 Redaktor — 22-42-46, zastępcy redaktora, sekretarz odpowiedzialny — 61-38-34.
 Działy: państwa i samorządu terenowego; ekonomiczny — 62-97-19; etyki, rodziny i prawa; szkolnictwa i młodzieży; literatury i sztuki; reletonów i sportu — 61-71-25; życia politycznego; listów, życia wst; korespondentów — 22-37-38; stołecznego oraz aktualności; handlu, usług i komunikacji — 61-15-18.
 Fax — 22-42-46.

USŁUGI XEROX

Ul. Subocz 1 (od post. 1711) czynne od 9.00 do 17.00 dniach pracy. Tel.: 63-86-84.

Biuro ogłoszeń i reklamy przy Subocz 5) czynne jest codziennie godz. 9—17 w dniach pracy. 61-69-81.

KURIER WILEŃSKI

KTO UCIEPIA...
 Dąży do dostarczenia różni się swymi...
 Jest swobodny...
 się nad zyciem...
 i dobrej, a...
 sprawiedliwy...
 Wada kobiety...
 jest to, że w...
 podatwa dom...
 jest pozajad...
 Co grozi? W...
 na straty finansowe...
 zbytnia genero...
 brak ostrożno...
 Dziecko...
 wo jest zroz...
 bardzo wzra...
 ga różnym wy...
 wanie powino...
 nie i pozytyw...
 określonym k...
 polskie, 19.10...
 dnia, 19.10...
 20.00 — Dobranoc...
 Reklama. 20.30...
 21.00 — Studio...
 — Wiadomości...
 Wiadomości...
 Postscriptum. 23.40...
 glińskiego.

WARSZAWA

11.00 — „Dyna...
 prod. USA. 11.30...
 ci. 13.00—17.00...
 Reklama. 20.30...
 21.00 — Studio...
 — Wiadomości...
 Wiadomości...
 Postscriptum. 23.40...
 glińskiego.

MOSKWA I

6.30 — Poranek. 9.05 — Godzina dla dzieci z lekcją francuskiego. 10.05 — Telewizja Polska. Film fab. „Zakręt”. 11.25 — Film dok. 12.00 — TSN. 12.10 — Wiadomości gieldowe. 12.25 — Przedstawienie cyrkowe. 14.15 — Telemiast. 15.00 — TSN. 15.15 — Film fab. „Anna Pawłowa”. Odc. 2. — „Nie umierający labędy”. 16.10 — Kreskówka. 16.25 — Teledisko konkurs „Głosy Rosji”. 16.40 — Razem z mistrzami. 16.55 — Dziecięcy klub muzyczny. 17.55 — Przegląd ekologiczny. 18.10 — W święcie pasji. 18.25 — Notes. 18.30 — TSN. 18.50 — Reklama. 18.45 — Dialogi polityczne. 19.30 — Chwi-

MOSKWA II

8.00 — Wiadomości. 8.20 — Gimnastyka poranna. 8.35, 9.05 — Język francuski. 9.35 — Klucz do światowego rynku. 10.05 — Program muzyczny. 10.50 — Kreskówka. 11.00 — Program artystyczny - publicystyczny. 13.00 — Reklama, informacja, ogłoszenia. 13.05 — Film fab. „Miał ojciec trzech synów”. Odc. 1, 14, 10 — Film dok. 14.40 — Lermontowskie miejsca na Kaukazie. 15.20 — Gimnastyka rytmiczna. 17.00 — Teleteko. 17.30 — Film dok. 18.10 — TV abonament muzyczny. 19.00 — W parlamencie Rosji. 19.15 — Daleki Wschód. 20.00 — Wiadomości. 20.20 — Dobranoc. 20.30 — Przechwytanie okularny. Sankt - Petersburg. 20.50 — Film dok. 21.20 — Czar rosyjskiego romansu. 21.55 — Bez retuszu. 22.55 — Reklama. 23.00 — Wiadomości. 23.20 — Występy gościnne teatru. Na spektaklu E. Nekroszusa „Nos” w Teatrze Młodzieżowym Litwy.

MOSKWA I

6.30 — Poranek. 9.05 — Godzina dla dzieci z lekcją francuskiego. 10.05 — Telewizja Polska. Film fab. „Zakręt”. 11.25 — Film dok. 12.00 — TSN. 12.10 — Wiadomości gieldowe. 12.25 — Przedstawienie cyrkowe. 14.15 — Telemiast. 15.00 — TSN. 15.15 — Film fab. „Anna Pawłowa”. Odc. 2. — „Nie umierający labędy”. 16.10 — Kreskówka. 16.25 — Teledisko konkurs „Głosy Rosji”. 16.40 — Razem z mistrzami. 16.55 — Dziecięcy klub muzyczny. 17.55 — Przegląd ekologiczny. 18.10 — W święcie pasji. 18.25 — Notes. 18.30 — TSN. 18.50 — Reklama. 18.45 — Dialogi polityczne. 19.30 — Chwi-

MOSKWA II

8.00 — Wiadomości. 8.20 — Gimnastyka poranna. 8.35, 9.05 — Język francuski. 9.35 — Klucz do światowego rynku. 10.05 — Program muzyczny. 10.50 — Kreskówka. 11.00 — Program artystyczny - publicystyczny. 13.00 — Reklama, informacja, ogłoszenia. 13.05 — Film fab. „Miał ojciec trzech synów”. Odc. 1, 14, 10 — Film dok. 14.40 — Lermontowskie miejsca na Kaukazie. 15.20 — Gimnastyka rytmiczna. 17.00 — Teleteko. 17.30 — Film dok. 18.10 — TV abonament muzyczny. 19.00 — W parlamencie Rosji. 19.15 — Daleki Wschód. 20.00 — Wiadomości. 20.20 — Dobranoc. 20.30 — Przechwytanie okularny. Sankt - Petersburg. 20.50 — Film dok. 21.20 — Czar rosyjskiego romansu. 21.55 — Bez retuszu. 22.55 — Reklama. 23.00 — Wiadomości. 23.20 — Występy gościnne teatru. Na spektaklu E. Nekroszusa „Nos” w Teatrze Młodzieżowym Litwy.

Z powodu...
 wieloletniego...
 nika naszej...
 Eugeniusza...
 wyraz głębi...
 cia Jego Rod...
 „Kurieta Wileński”